

Fakültemizde
şenlik
var

s.2

Can
dostlarımız
için projeler

s.9

Tüketim
kültürü
ve sinema

s.10

NİSAN 2016 / YIL 2 / SAYI 5

gençifade

ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ İLETİŞİM FAKÜLTESİ UYGULAMA GAZETESİ

Bedenimiz ne anlatıyor? s.7

Yaşamımızın her evresinde beden dilimizi kullanıyoruz. Kimi zaman kendimizi daha iyi ifade etmemizin yolu olan beden dilimiz, kimi zaman da yanlış anlaşılmanıza neden olabiliyor.

Bir yazar: Oğuz Atay s.11

Derin acıyı ve yüksek kahkahayı barındıran, kırılğan ama güçlü bir varoluşa sahip, yaşadığı zamanın ötesinde, fakat geç kalınmış bir yazar Oğuz Atay.

Futbolda kadın eli s.13

Erkeklerin egemenliğinde bir spor olarak düşündüğümüz futbola dair tabularımızı Samsun'da bulunan kadın futbol kulüpleri yıkmaya kararlı.

Ege Usulü Kızartma'ya birincilik ödülü

İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü 3. sınıf öğrencisi Ozan Yazar "Ege Usulü Kızartma" adlı fotoğrafıyla İTÜ Gastronomi Kulübü tarafından düzenlenen fotoğraf yarışmasında birincilik ödülünün sahibi oldu.

İndokuz Mayıs Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü 3. sınıf öğrencisi Ozan Yazar, İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Gastronomi Kulübü tarafından düzenlenen yarışmada birincilik ödülü aldı.

3. Mutfak Zirvesi etkinliği kapsamında 6-8 Nisan tarihleri arasında düzenlenen "Lezzeti Yakala" adlı

fotoğraf yarışmasında öğrencimiz Ozan Yazar, "Ege Usulü Kızartma" adlı fotoğrafıyla 500 fotoğrafın arasından birinciliği yakaladı. Yazar, böylece fakültemizin ödül kazanan ilk öğrencisi oldu.

Yazar'ın Fotoğrafları Ünye'de de Sergilendi

Ozan Yazar'ın fotoğrafları ayrı-

ca, Işığı Arayanlar Ünye Fotoğraf Topluluğu tarafından düzenlenen "Gönül Telineze Kareler" Karma Fotoğraf Sergisi'nde de sergilenmeye layık görüldü. 46 fotoğrafçının katıldığı toplam 65 fotoğraftan oluşan sergi 8-22 Nisan tarihleri arasında Ünye Belediyesi Müze Evi Sergi Salonu'nda fotoğrafseverlerle buluştu.

BAFUMDER yüz güldürüyor s.4

Ötekileştirilenlerin dünyası s.6

Öğrencilerimizden Ozan Yazar'a birincilik ödülü

İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü 3. sınıf öğrencisi Ozan Yazar "Ege Usulü Kızartma" adlı fotoğrafıyla İTÜ Gastronomi Kulübü tarafından düzenlenen fotoğraf yarışmasında birincilik ödülünün sahibi oldu.

Kübra Yılmaz

Ondokuz Mayıs Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü 3. sınıf öğrencisi Ozan Yazar, İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Gastronomi Kulübü tarafından düzenlenen yarışmada birincilik ödülü aldı.

3. Mutfağ Zirvesi etkinliği kapsamında 6-8 Nisan tarihleri arasında düzenlenen "Lezzeti Yakala" adlı fotoğraf yarışmasında öğrencimiz Ozan Yazar, "Ege Usulü Kızartma" adlı fotoğrafıyla 500 fotoğrafın arasından birinciliği yakaladı. Yazar, böylece fakültemizin ödül kazanan ilk öğrencisi oldu.

Yazar'ın fotoğrafları Ünye'de de sergilendi

Ozan Yazar'ın fotoğrafları ayrıca, İşığı Arayanlar Ünye Fotoğraf Topluluğu tarafından düzenlenen "Gönül Telinize Kareler" Karma Fotoğraf Sergisi'nde de sergilenmeye layık görüldü. 46 fotoğrafçının katıldığı toplam 65 fotoğraftan

Fakültemizde şenlik var

Ondokuz Mayıs Üniversitesi (OMÜ) İletişim Fakültesi tarafından 9-11 Mayıs tarihlerinde "1. İletişim Şenliği" düzenleniyor.

Yeşim Koloğlu

Çarşamba Mustafa Kemal Güneşdoğdu Kampüsü'nde 9-11 Mayıs tarihleri arasında gerçekleştirilecek olan 1. İletişim Şenliği'nde öğrencileri, kültür-sanat, eğlence ve spor aktiviteleri ile dopdolu bir program bekliyor.

Şenlik üç gün sürecek

OMÜ İletişim Fakültesi öğrencileri ve öğretim elemanları tarafından düzenlenen şenlik kapsamında, fotoğraf sergisi, uçurtma şenliği, tiyatro ve halk oyunları, şiir dinletileri, konserler, karaoke, yazlık sinema etkinliği, bisiklet gösterisi, masa tenisi karşılaşmaları, futbol müsabakaları ve birbirinden eğlenceli yarışmalar yer alıyor.

oluşan sergi 8-22 Nisan tarihleri arasında Ünye Belediyesi Müze Evi Sergi Salonu'nda fotoğrafseverlerle buluştu.

"Fotoğraf çekmek tutku haline geldi"

Üniversite 1. sınıfta fotoğraf çekmeye başladığını belirten Ozan Yazar, ilkin merakla başlayan bu uğraşın, zamanla bir tutkuya dönüştüğünü söyledi. Yazar, "Küçüklüğüm-den beri gezmeyi seviyorum, yeni yerler keşfetmek, yeni insanlarla tanışmak beni mutlu ediyor. Gezdiğim yerlerin, tanıdığım insanların bende birer iz bırakmasını istediğim için fotoğraf çekmeye başladım. Bir süre sonra dünyaya bir fotoğraf makinesinin vizörüyümüşüm gibi baktığımı hissettim. Artık, fotoğraf çekmek benim için bir tutku haline geldi. Farklı profesyonel fotoğrafçıları takip ederek, onların izinden giderek yarışmalara başvurdum. Bu sayede fotoğraflarım sergilenmeye aldı ve son başvurduğum yarışmada birinci oldum" dedi.

Genç İletişimciler Yarışması Ödül Töreni

Üç gün sürecek olan şenliğin son gününde, İletişim Fakültesi Öğrenci Uygulama Gazetesi Genç İfade ve gazetenin internet sitesinde (www.gençifade.omu.edu.tr) yayımlanan haberlerin ve fotoğrafların değerlendirildiği "İletişim Fakültesi Genç İletişimciler (İFGİ) Haber ve Fotoğraf Yarışması Ödül Töreni" yapılacak. Kültür-sanat, sağlık, spor, araştırma-özel, rutin, röportaj-söyleşi, haber fotoğrafı, estetik fotoğraf kategorilerinde dereceye giren öğrencilere ödülleri törenle takdim edilecek.

Piri Reis'ten ziyaret

Piri Reis Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi öğrencileri, öğretmenleri ile birlikte İletişim Fakültesi'ni ziyaret ettiler.

Tayfur Kara

Piri Reis Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi (MTAL) Radyo Televizyon ve Grafik Animasyon Bölümü öğrencileri Ondokuz Mayıs Üniversitesi (OMÜ) İletişim Fakültesi'ni ziyaret etti.

Ziyarete, Piri Reis MTAL öğretmenlerinden Handan Çelik ve Emel Özün Akyıldız eşlik etti. Fakülte binasını ve uygulama birimlerini gezen öğrenciler, ardından Uzman Tülin Al Sahlî'den haber merkezi ve Genç İfade Gazetesi ile ilgili bilgi aldılar.

Haber Merkezi

Anıl Gönül, Ayşe Çolak, Ceren Başal, Ceren Canbulat, Enes Köse, Erdiñç Yıldız, Gülşah Demir, Hakan Bakırcı, Hidayet Yıldız, Hüseyin Temiz, İşıl Kaptan, İlknur Akbaba, Kübra Deniz, Kübra Yılmaz, Melih Turhan, Merve Atıcı, Nazan Kılıç, Ozan Yazar, Sedat Elbasan, Sema Nur Koçaker, Tayfur Kara, Tuğay Aşçı, Tutku Bay, Uğur Çem, Ünsal Karka, Yeşim Koloğlu

Yayın Türü:

Yerel Süreli Yayın

Adres:

Ondokuz Mayıs Üniversitesi İletişim Fakültesi
Mustafa Güneşdoğdu Kampüsü
Çarşamba/SAMSUN
Tel: 0362 445 11 38 Faks: 0362 445 11 37

Baskı:

Erol Ofset Matbaacılık Ltd. Şti.
Pazar Mh. Necati Efendi Sk. No:43/A
İlkadım/Samsun
Tel: 0362 431 98 96 Faks: 0362 432 41 17

gençifade.omu.edu.tr

/gençifade

/gençifade

/gençifade

OMÜ 41. yılını kutladı

OMÜ 41. kuruluş yıl dönümünü törenle kutladı.

Tayfur Kara

Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nin (OMÜ) kuruluşunun 41. yılı. Atatürk Kongre ve Kültür Merkezi'nde düzenlenen törenle kutlandı. 1 Nisan Cuma günü düzenlenen törene, Samsun Valisi İbrahim Şahin, OMÜ Rektörü Prof. Dr. Hüseyin Akan, Samsun Baro Başkanı A Kerami Gürbüz, Atakum Kaymakamı Ali Bakoğlu, Samsun İl Emniyet Müdürü Vedat Yavuz, Çarşamba Belediye Başkanı Hüseyin Dündar, Rektör Yardımcıları Prof. Dr. Sevilhan Mennan ve Prof. Dr. Ferişt Kolbakır, idari, akademik personel ve öğrenciler katıldı.

"OMÜ Samsun'un gelişimine büyük katkı sağlıyor"

OMÜ'nün Samsun'a büyük katkı sağladığına ve ilerlemenin ancak eğitimle sağlanabileceğine dikkat çeken Vali İbrahim Şahin, "Eğitimde ne kadar ilerlersek o kadar gelişiriz. Samsun'da TEOG'da başarı oranında yüzde 40'larda, üniversite giriş sınavında ise yüzde 30'lardayız. Bu çitayı yükseltmek zorundayız. Bu konuda üniversite ile çalışmamız lazım. Samsun'da 18 bin öğretmen

var. Bin civarında öğretmenin ise sınıfı yok. Yani öğretmen fazlamız var. Öğretmenlerimizi iyi şekilde değerlendirmek durumundayız. Eğitimdeki başarımızı arttırmalıyız" dedi.

"Tercih edilir üniversite haline gelmemiz gerekir"

1 Nisan 1975'te kurulan üniversitenin, 41 yılda hızla gelişerek bugünlere geldiğini ifade eden Rektör Hüseyin Akan, "Dünyada üniversiteler artık uzmanlık alanlarıyla öne çıkmaya başladı. Üniversiteler sadece bilim adamı yetiştiren kurumlar olmaktan çıktı. Bazen ihtisaslaşma, bazen girişimci yönleriyle ön plana çıkılıyor. Ancak bizim üniversitemizin büyük bir üniversite olmasından dolayı, tek bir alanda ihtisaslaşma imkanı yok.

Her alanda kendimizi daha iyi yetiştirerek Türkiye ve dünyanın tercih edilir üniversitesi haline gelmemiz gerekir" diye konuştu.

Tahsin Tuncalı Parkı açıldı

Törende ayrıca, ilk defa 2015 yılında uygulamaya konulan, Akademik Teşvik Puanlama Sistemi'ne göre başarılı olan ve patent almaya hak kazanan akademisyenlere Vali İbrahim Şahin ve Rektör Hüseyin Akan tarafından başarı belgesi ve plaket verildi. Kurucu Rektör Tahsin Tuncalı'nın mesajını iletildiği video gösteriminin ardından tören sona erdi.

Tören programının ardından Kurupelit Yerleşkesi Fen Edebiyat Fakültesi önündeki ormanlık alanda hazırlanan Tahsin Tuncalı Parkı'nın açılışı gerçekleştirildi.

Hibe alıp gençlik merkezi kurdular!

Ali Fuat Başgil Hukuk Fakültesi'nde öğrenim gören 2 öğrenci hazırladıkları proje ile 80 bin TL'lik hibe aldı. Öğrenciler bu bütçeyle Çarşamba'ya Gençlik Merkezi açtılar.

Uğur Çem

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Ali Fuat Başgil Hukuk Fakültesi öğrencileri Abdullah Sami Ersoy ve Halil Akdoğan, Gençlik ve Spor Bakanlığı'na sundukları proje ile 80 bin TL'lik hibe almayı başardılar. Genç girişimciler, bu bütçe ile fakültelelerinin bulunduğu Çarşamba'ya Gençlik Merkezi kurdular.

Ersoy ve Akdoğan projenin hangi aşamalardan geçtiğini şöyle anlattı: "Çarşamba'da sosyal ve kültür-sanat faaliyetleri açısından büyük bir boşluk yaşıyoruz. Üniversiteli olmanın sadece okuldan ya-

da teorik bilgidan ibaret olmadığı düşüncesi kültür-sanat faaliyetlerini olan açığımızı daha da tetikledi. 2 yıl önce Karabük'te proje yazımı ile ilgili proje döngüsü eğitimi almıştık. Eğitimin de etkisiyle bir gençlik merkezi projesi yapmaya karar verdik. 2 aylık zorlu bir çalışmanın sonucunda projeyi tamamladık. Ankara'ya gidip Gençlik ve Spor Bakanlığı'na projemizi sunduk. 6 aylık bir bekleme süreci ardından projemiz onaylandı. 80 bin TL'lik bütçe aldık."

Katılım artarsa yeni kulüpler açılacak

Asıl sürecin projenin onaylanmasından sonra başladığını vurgu-

layan Ersoy "Bakanlık bünyesinde gerçekleştirilen 3 günlük bir eğitim aldık. Saha araştırmasına başladık. Proje için uygun bir mekân bulduk ve kiralandı. Mart ayının ilk haftasında da faaliyetlerimize aktif olarak başladık. Bundan sonraki aşamada arkadaşlarımızın da katılımıyla projemizin amacına ulaşacağımızı umuyoruz" dedi.

Açılan Gençlik Merkezi'nde Karakter Eğitimi, İngilizce, Arapça, Edebiyat, Osmanlıca, Geleneksel El Sanatları, Futbol ve Hukuk Kulübü gibi birçok kulübün faaliyet göstermeye başladığını belirten Ersoy, merkezde istenilen sayıya ulaşıldığı takdirde başka kulüplerin de açılacağını ifade etti.

Prof. Dr. Nurdan Öncel Taşkıran
Dekan

Öğrenci uygulama gazetemiz Genç İfade'nin yeni sayısından merhabalar! Kampüsümüz gittikçe büyüyor, gelişiyor ve sesimizi çevreye duyurmaya başlıyoruz. Gazetemizin dört bir tarafa dağıtılması İletişim Fakültesinin varlığından haberdar olmayan pek çok kişi, kuruluş, STK temsilcileri iş birliği teklifi ziyaretlerine geliyorlar. Hedefimiz uluslararası düzeyde projelere imza atmak. Umarım bunun müjdesini de bir sonraki sayımızda sizlerle paylaşabilirim.

Bu dönemin en mutlu iki haberini öncelikle paylaşmak isterim; OMÜ'nün 41. yılının kutlanması ve Gazetecilik Bölümü öğrencimizin üniversitemize fotoğraf dalında kazandırdığı birincilik ödülü! Ozan Yazar'ı tebrik ediyorum.

Resmi Gazetede yayınlanmasyla Sosyal ve Beşeri Bilimler Fakültesinin kampüsümüze dahil olduğu için mutluyuz. Kampüsümüz içinde doğal gaz çalışmalarını yaz dönemi itibarıyla başlatılacak. Ayrıca, Çarşamba Belediyesi'nin satın alarak kampüse dâhil ettiği arazi işerisine bizlere tahsis edilecek lojman inşaatının başlamasıyla kampüsümüz hem canlanacak hem de okula komşu, ulaşım sorunu olmayan bir yaşam ortamına kavuşmamız sağlanacak ve yeni gelecek hocalarımıza da ev bulma sorununuz son bulacak; müteşekkirim.

Mayıs ayı başında, öğrenci uygulama televizyonu teknik donanım ihalesinin son aşamasına gelindi. İnşallah Karadeniz Bölgesinin uygulama televizyonu olan ilk İletişim Fakültesi olacaktır. Ayrıca yeni ismiyle Yeni Medya ve İletişim Teknolojileri Bölümümüzde öğrenci kabulü için öğretim elemanı sayımızı tamamlamaya çalışıyoruz.

İletişim Bilimleri ve Medya tezli yüksek lisans programına başvurduk, yanıt bekliyoruz. Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümümüzün gece eğitimi programına 2016-2017 döneminde öğrenci almaya başlıyoruz. Halkla İlişkiler Atölyesi ve Oyunculuk ve Performans Sanatları Topluluğu da bünyemize kattığımız yeni oluşumlar arasında.

2016-2017 de kabulleri yapılacak Radyo Televizyon ve Sinema öğrencimiz teknik donanımı eksiksiz bir eğitime başlayacaklar. Gönüllü olarak çalışan mevcut öğrencilerimiz de gurur duyuyorum. Radyo programlarımız beğeni topluyor. Hedefimiz en kısa sürede karasal yayına geçebilmek.

Gelen baharla birlikte, Mayıs ayının ikinci haftasında bir İletişim Şenliği planladık kendimizce. Aynı gün, kampüsümüzün diğer yeni binası olan Adalet Meslek Okulu'nun açılış töreni, değerli başbaşı Sayın Tülay Ulusoy'un katılımıyla gerçekleşecek. Hayırlı olmasını temenni ediyoruz.

Daha pek çok güzel şey oluyor fakültemizde ve kampüsümüzde. Bir Medya ve İletişim Galerisi oluşturma amacıyla çıktığımız yolda Samsun Büyükşehir Belediyesi'nin finansal desteğinde cam raflı kabinlerimiz fakülte yerlerini aldılar, ancak içlerinin de dolması sizin tavan aranızı boşaltmanıza bağlı kampanyamıza desteklerinizi bekliyoruz.

Bu yazıda sizlere fakültemden ve kampüsümüzden haberler vermek istedim; Daha farklı haberler sayfalar arasında. İyi okumalar diliyorum.

BAFUMDER yüz güldürüyor

Samsun'un Bafra ilçesinde çok sayıda sosyal yardım projesine öncülük eden Bafra Umut Derneği ihtiyaç sahiplerinin yüzünü güldürüyor.

Tugay Aşçı

Kuruluşundan itibaren pek çok sosyal yardım projesine imza atan Bafra Umut Derneği (BAFUMDER), faaliyetlerine Sosyal Market ve Bafrasta projeleriyle devam ediyor. Dernek çalışmalarını hakkında konuşan Kurucu Başkan Hülya Yangın Ertekin "Günümüze dek özellikle eğitim ve meslek edindirme alanında birçok proje gerçekleştirdik. Bunların yanı sıra yardım projeleri yürüttük. Bunları yaparken kendimizi yerel olarak sınırlandırmadık" dedi. Ülkenin her köşesindeki ihtiyaç sahiplerine ulaşmaya çalıştıklarını altını çizen Ertekin, dernekle iletişim halinde olan öğretmenler aracılığıyla Hakkâri'ye kadar yardım ulaştırdıklarını belirtti.

Sosyal Market Projesi ile gıyecek ihtiyaçları karşılanıyor

BAFUMDER'in geliştirdiği "Sosyal Market" projesi kapsamında ihtiyaç sahiplerinin gıyecek gereksinimleri karşılanıyor. İkinci el eşyaların dernek binasında toplanarak yeni sahipleriyle buluşturulması amacıyla başlayan proje, binanın yetersizliği üzerine yeni bir mekânda devam etti. Bafra Belediyesi'nin desteğiyle Bafra Kültür Merkezi binasında proje için geniş bir mekân oluşturuldu. Projenin birçok açıdan önemli olduğunu dile getiren Ertekin "Yardımsızlarla ihtiyaç sahipleri-

rini bir araya getiriyoruz. Böylece hem ihtiyaç sahiplerinin gururları incinmiyor, hem de ihtiyaçları giderilmiş oluyor" şeklinde konuştu. Haftada bir gün ihtiyaç sahiplerine kapılarını açan Sosyal Market, Ramazan ayı boyunca ise her gün kapılarını açık tutuyor. Ulaşım imkânı olmayan insanların ulaşımı belediyeden tahsis edilen araçlarla sağlanıyor. Sosyal Market'in açık olduğu günlerde ortalama 30 aile marketten faydalanıyor.

Bafrasta ile kadınlar iş başı yapıyor

BAFUMDER'in bir diğer projesi ise Bafrasta. Proje kapsamında derneğe başvuran kadınlara hem eğitim imkânı hem istihdam alanı yaratılıyor. Genel sağlık sigortası ve günlük ücretleri İŞKUR tarafından sağlanan kadınlar, ürettikleri ürünleri Sürmeli Organik Köyü'nün "Organik Pazar"ında satarak maddi kazanç elde ediyor. Proje hakkında bilgi veren Ertekin "Derneğimize özellikle kadınlar iş bulmak amacıyla başvuruyorlar. Buna kayıtsız kalmamak adına böyle bir proje hayata geçirdik. Bu projeden sadece işsiz kadınlar değil aynı zamanda öğrenciler de faydalanıyor. Hem günlük harçlıklarını çıkarıyorlar hem de el sanatları konusunda öğrenim görüyorlar" dedi. Ertekin projenin önemli noktalarından birinin satılan ürünlerin tamamen organik olmasına da dikkat çekti.

İhtiyaçlar sahiplerini buluyor

İhtiyaç sahipleri ile destek olmak isteyen kişiler ve kurumlar ihtiyacharitasi.org isimli çevrimiçi platformda buluşuyor.

Ayşe Çolak

Oyuncu Mert Fırat öncülüğünde organize edilen platform Türkiye'de kent ve mahalle temelinde ihtiyaçların vatandaşlar tarafından sistematik bir şekilde öğrenilip, harita tabanlı olarak toplanması ve bu ihtiyaçların gerekli kurum-kuruluş veya özel kişiler tarafından karşılanması kolaylaştırılmak için kuruldu. ihtiyacharitasi.org, sadece ihtiyaç sahiplerinin değil, farklı konularda destek vermek isteyen kişi veya kurumların da desteklerini harita tabanlı olarak girebildiği ve ihtiyacı olanların bu desteklerden yararlanabildiği çevrimiçi bir platform. İhtiyaçların karşılanması sürecinde Türkiye'nin dört bir yanından gönüllüler siteye başvuru yapabiliyor. Sistemde şu ana kadar bin 642 ihtiyaç, 206 destek talebi bulunuyor.

15 ayrı ihtiyaç kategorisinin mevcut olduğu sitede; eğitim, tarım, barınma, göçmenler, kültür sanat, teknoloji ulaşım, sağlık, giyim, hayvan, engelli ve yaşlıların ihtiyaç taleplerine çözüm getirilmeye çalışılıyor. Site üzerinden yapılan desteklerde nakit akışı yapılmıyor. Platform Türkiye'nin her yerinden kullanılabilir.

Samsun'un ihtiyaç talebi daha çok eğitim ile ilgili

Türkiye'nin her yerinden gönüllülerin katılabildiği platforma şu

ana kadar Karadeniz'den 134, Samsun'dan 18, Çarşamba'dan 1 ihtiyaç talebinde bulunuldu. Karadeniz Bölgesi'nin ihtiyaç haritasına en fazla talepte bulunan il, 19 ihtiyaç talebiyle Tokat. Bölgede ihtiyaç haritasının etkileşimde olmadığı tek il ise Bayburt. Karadeniz Bölgesi'nde ve Samsun'da ihtiyaç talepleri ise daha çok eğitim üzerinden şekilleniyor.

İhtiyaçlar üç adımda karşılanıyor

İhtiyaç sahiplerini destekleyen buluşturan platform, ihtiyaçların belirtildiği, destekçilerin iletişime geçtiği ve gönüllü olmak için başvuruların yapıldığı 3 bölümden oluşuyor. İhtiyaçların belirtildiği "İhtiyaç Gir" bölümünde, ihtiyaç sahipleri gereksinimlerini belirterek iletişim bilgilerini veriyorlar ve destekçilere ulaşıyorlar. Siteye üye olma koşuluyla ihtiyaç sahipleri ve destekçiler iletişime geçiyor.

Üyelerin bilgileri kendileri istemedikleri sürece üçüncü kişilerle paylaşılmıyor. "Destek Ol" bölümü ise destek verebilecek kişi ve kurumların yardımını olabileceği durumlarını ve iletişim bilgilerini paylaştıkları bölüm. İhtiyaç Haritası'nda yer alan projelerde ve ihtiyaçların karşılanması sürecinde gönüllü olmak isteyen kişilerin dâhil olduğu bölüm ise "Gönüllü Ol" bölümü. Gönüllüler, İhtiyaç Haritası'nda bu bölüme bilgilerini girerek çalışmalarında aktif olarak yer alıyorlar.

Muhabir adayları Habereksen ile buluştu

Tayfur Kara

Habereksen İnternet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Mustafa Çakır, Ondokuz Mayıs Üniversitesi (OMÜ) İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü öğrencileri ile bir araya geldi.

İnternet gazeteciliğinin gelişimi ve önemi hakkında öğrencilere bilgi veren Mustafa Çakır, Habereksen haber paneli ve işleyişi hakkında da öğrencileri bilgilendirdi.

Dünya Murat Diril'in zillerini çalıyor

Merkezi Samsun'da bulunan ve el yapımı olması nedeniyle dünyanın en pahalı zilleri olan "Murat Diril Zilleri" pek çok ünlü müzisyen tarafından tercih edilen markaların başında geliyor.

Gülşah Demir

Murat Diril 1994 yılında İstanbul Zilleri'nde mesleğe başladı. 6 yıl çıraklık yaparak mesleği öğrendi. Çalıştığı firma Diril'i Almanya'daki El Sanatları Fuarı'na gönderdi. Türkiye'den götürdüğü zillerle orada bir gösteri yaptı. El yapımı ziller yoğun ilgi gördü. Diril, fuarda Avrupa'nın en büyük firmalarından biri ile tanıştı. Kendileri için zil üretmesi konusunda firmadan teklif alan Diril, iş yerinin Türkiye'de de açılması koşuluyla teklifi kabul etti. Firma, Türkiye'de bu iş yerini kurmak için yeterli sermayeye sahip olmayan Diril'e geri ödemesiz para yardımıyla bulundu. 2000 yılında Samsun Örnekk Sanayi Sitesi'nde 800 metrekaresel bir alana kendi işyerini kuran Diril, ürettiği fason zillerle Alman firmasına olan borcunu ödedi. Bu

süreçte ürettiği ziller dünyaca ünlü müzisyenler, bateristler ve gruplar tarafından kullanıldı. Diril, ürettiği her zilin altına "Made in Turkey Murat Diril" yazdı.

Yurt içi satışı yok

Fason üretimini durduran Diril, 2008 yılında Murat Diril markasıyla pazara girdi. 2008'den bu yana kendi markasını üreten Diril, şu an dünyanın her yerine zil üretip gönderiyor. Türkiye'deki müzisyenlerin internet sitesinden ulaşarak kendilerinden zil almak istediklerini, ama yurt içi satışlarının olmadığını söyleyen Diril, "Türkiye'deki müzisyenlerimizin ekonomik durumu zillerimizi alabilecek yeterlilikte değil. Zil üretimi çok zahmetli ve zaman isteyen bir iş olduğundan

herhangi bir indirim de yapmıyoruz. Yurt içinde düşük fiyatlara zil üreten firmalar da var. Fakat bu firmalar makineler kullanarak otomasyon üretim yapıyorlar. Biz el yapımı olarak ürettiğimizden stok da yapmıyoruz. Ürettiğimiz ziller tamamen özel sipariş üzerine yurt dışına gidiyor" diyor.

Dünya starlarının tercihi

Ana merkezlerinin Samsun olduğunu dile getiren Diril, "Almanya Hamburg'da bir şirketimiz var. Zilleri Samsun'da üretip oraya gönderiyoruz. Avrupa içindeki dağıtım oranından da bahsedemeyiz. Amerika'da da bir mağazamız var. Aynı şekilde Samsun'dan oraya gönderiyoruz ve oradan Latin ülkelerine dağıtım yapıyoruz. Ürettiğimiz siparişleri her

ay sonu Amerika ve Almanya'ya göndeririz" şeklinde konuşuyor.

El yapımı olması nedeniyle dünyadaki en pahalı ziller olan "Murat Diril Zilleri", Ricky Martin, Shakira, Michael Jackson gibi birçok ünlünün bateristleri tarafından en çok tercih edilen marka. Hollywood filmlerinin müzisyeni Harvey Mason'un da müşterileri arasında olduğunu belirten Diril, "Aynı zamanda Amerika'daki ortağım olan Lui Ludwig de sipariş aldığımızdan. Bunun dışında iletişimde olduğumuz birçok grup var. Tamamen el yapımı ziller üreten dünyadaki tek firma olmamız nedeniyle diğer firmalara oranla daha yoğun ilgi görüyoruz. Zillerimizi kullanan profesyonel müzisyenler gerçekten çok memnun" diyor.

Kepek, "Benim gözlerim onların kalbi kör"

Görme engelli Mesut Kepek, gönlüyle gördüğü dünyanın engellilere olan acımasızlığına karşı direnmeye devam ediyor.

Hüseyin Temiz

Mesut Kepek, Ordu Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü 1. sınıf öğrencisi. Yıllarca yatılı okullarda eğitimini tamamlamaya çalıştığını belirten Kepek'in en büyük arzusu, üniversite eğitimini tamamladıktan sonra engelliler için memurluk sınavlarına girmek ve ekonomik bağımsızlığını kazanmak.

Görmeyen gözlerin başarısı

Lise eğitimine devam ederken bir arkadaşı aracılığıyla Samsun Görme Engelliler Spor Kulübü'ne üye olan Kepek, Görme Engelliler Spor Kulüpleri Satranç Turnuvalarında birçok birincilik kazandığını ifade ediyor. Aynı zamanda edebiyatla da ilgilendiğini söyleyen Kepek, "Yazmayı çok seviyorum,

onlarca şiirim var. Şiirlerimi paylaştığım bir platform olmadı bugüne kadar, ama bir şiir kitabımın olmasını çok isterim" şeklinde konuşuyor.

Türkiye'de görme engelli olmak

Ülkemizde engellilere gereken özen ve hassasiyetin gösterilmediğini vurgulayan Kepek, "Bilinçsiz ve yanlış şehir planlamaları mevcut. Engelliler için yapılan yollar sıkıntılı. Bu durum zor olan hayatımızı daha da zorlaştırıyor. Bazen dayanılmaz bir çileye dönüşüyor hayat. Hele ki insanların davranışları çoğu kez varlığını sorgulamama sebep oluyor. Engelliler insan değil gibi davranıyorlar. Onlar gibi olmadığımız için dışlanıyoruz. Bu durum çok onur kırıcı. Ama benim sadece gözlerim görmüyor, oysa onların kalpleri kör, maalesef bu daha büyük bir engel" diyor.

“Öteki”leştirilenlerin dünyası

Gündelik hayatta farkında olmadan ya da bilinçli olarak bizim gibi olmayan veya bizim gibi düşünmeyen insanları ötekileştiriyoruz. Bu ötekileştirme ve ayrımcılığa maruz kalan kadın, eşcinsel ve Romanların dünyasını Genç İfade Ekibi olarak ele almaya çalıştık.

Samsun’un “Öteki” yüzü Romanlar

Özcan Yazıcı

tıklarını belirten Gökçen, “Birlik ve dayanışma içinde yaşamayı tercih ederek ve kendi içimize kapana- rak daha ıssız ve yüksek yerlere yerleşim alanları kurduk” şeklinde konuşuyor.

Çay Mahallesi sakinlerinden Haluk İlgin 50 yaşında ve 3 çocuk babası. Geçimini ayakkabı boyacılığı yaparak sağlayan İlgin, Romanların eğitimsizliğinin ayrımcı eğitimcilerden kaynaklandığını söylüyor. İlgin, “İlkokula başladığım sıralarda öğretmenim, benim ve arkadaşları- mın Roman olduğumu öğrenmiş. O günden sonra bize karşı davranışları farklılaştı. Bizleri sınıf içerisinde aşağılamaya başladı. Bir gün beni ve yakın arkadaşımı herkesin içinde rencide edip dövdü. Bu olaydan dolayı dördüncü ayda okulu bıraktım. Bir daha da hiç okula gitmedim” ifadelerini kullanıyor.

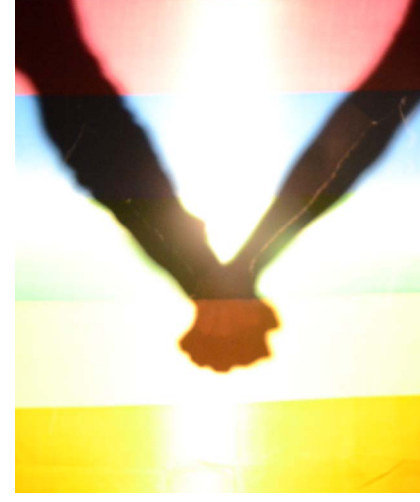
“Romanların yaşam koşulları iyileştirilmeli”

Mahalle sakinlerinden Rukiye Ak (63) ise kötü şartlardaki konutların sebep olduğu sorunları şöyle dile getiriyor: “Benim yaşlarımdaki insanlar için rutubetli evler ciddi sağlık sorunlarına sebep oluyor. Evlerimiz rutubetli ve önlenden- lağım akıyor. Çocuk, yaşlı, genç, herkes hasta oluyor. Kış aylarında yollar da kapandığından okul ve hastane gibi yerlere ulaşım sağlanamıyor. Aslına bakarsanız sorunlarımız birbiriyle bağlantılı. Roman vatandaşların yaşam koşullarının iyileştirilmesi gerekiyor” diyerek sözlerini sonlandırıyor.

“Bizler sadece Romanız”

Samsun Romanları Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı ve Yavuz Selim Mahallesi Muhtarı Selim Gökçen, “Yıllardan beri toplumda farklı şekillerde adlandırıldık. Poşa, çingene, lom, dom gibi isimler kullananlar oldu. Bizler Romanız ve sadece Roman olarak adlandırılmak istiyoruz” diyor. Toplumun önyar- gıları sebebiyle halktan uzaklaş-

Gökkuşağı ardında gizlenen hayat

Hüseyin Temiz

“Çünkü oğulları o çok korktukları şey” dedi.”
3 yaşındayken Hollanda’ya yerleşen Semih’in ailesi, her yıl Türkiye’ye ziyaret etmeye devam ediyor. Bir ziyaretleri sırasında, akrabasının tecavüzüne uğradığını dile getiren Semih, yaşadığı travmayı ise şöyle anlatıyor: “Hastaneye, polise gidemedim. Utandım, mağdur olan ben değilmiş gibi sustum. Tatili yarıda kesip Hollanda’ya döndüm. 9 ay boyunca kimseye bir şey anlatamadım. En sonunda psikolojik tedaviye başladım. Psikoloğumun tüm ısrarlarına rağmen akrabamı şikâyet etmedim. Kimse beni anlamazdı, kimseye kendimi anlatamazdım.”

Merve Atıcı

Gurbetçi bir ailenin 3 çocuğundan en küçüğü olan Semih M. cinsel tercihi sebebiyle yaşadığı zorlukları anlattı. Samsun’da 1969 yılında doğan Semih, 15 yaşına geldiğinde cinsel tercihindeki farklılığı hissederek bunun sebeplerini araştırmaya başlamış. Önceleri bunu anlamakta ve kabul etmekte zorlandığını belirten Semih, “Çünkü yanlış. Düşündüklerim, konuştuklarım, hissettiklerim, hareketlerim hatta yürütiğim bile yanlış” diyor.

Bakışlardan kurtulmanın çaresi: Evlenmek

İnsanların bakışlarından kurtulmak için 17 yaşında evlenmeye karar veren Semih, ailesine evlenmek istediğini söylediğinde, önce şaşırıldıklarını, ama sonra çok mutlu olduklarını ifade ediyor ve ekliyor:

Cehennem gibi 5 yıl

Toplumun bakışlarından kaçmak için 21 yaşında bir de baba olan Semih, cinsel eğilimini zamanla oğlunun da fark ettiğini söylüyor. “Boynumdaki zincirden kurtulmanın tek yolu her şeyi açıklamaktı. En sonunda ailemin önünde cinsel kimliğimi itiraf ettim. Sonrası, 5 yıllık bir cehennemdi. Beraber yaşadık, ama kimse beni görmüyordu, oğlum tehditler savuruyordu” diyor.

5 yılın sonunda, yaşadığı baskılara ve hakaretlere dayanamayan Semih, ailesiyle tüm bağlarını koparıyor ve 27 yıllık evliliğini de sonlandırıyor.

42 yıl boyunca kendini sakladığını vurgulayan Semih, “Artık kimsenin beni kabul etmesini beklemiyorum” diyerek sözlerini noktalyor.

Evde, sokakta, iş yerinde kadın olmak

İlknur Akbaba

Kadınlar evde, iş yerinde, sokakta, yaşamın her alanında ayrımcılığa ve şiddete uğramaya devam ediyor.

Şiddetin hukuki boyutu

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) ve 2014 Türkiye Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet Araştırması Özel Raporu’na göre Türkiye’de evlenmiş kadınların yüzde 36’sı eşlerinden ya da birlikte oldukları erkeklerden fiziksel şiddet görüyor. Boşanmış veya ayrı yaşayan kadınların ise yüzde 75’inin yaşamlarının herhangi bir döneminde hem erkek şiddetine hem de mahalle baskısına, sosyal ve ekonomik alanda cinsiyet ayrımcılığına maruz kaldığı belirtiliyor.

Avukat Özlem Kaya kadına yönelik şiddet ve cinsel istismar davalarında uygulanan ceza indirimleri için, “Asıl mesele kanunlar değil, kanunların işletilmesi hususu. Kadına yönelik şiddet ve ayrımcılık ceza kanununda ‘Eşe karşı şiddet’ olarak geçiyor, ama pratikte şiddet erken geliyor ve erkeğin şiddetine tahrik hükümleri uygulanarak cezada indirim yapılıyor” diyor. Ekonomik özgürlüğü olmayan kadının şiddet uygulayan erkeğin yanına geri dönmek zorunda kaldığını belirten Kaya, caydırıcı cezalar uygulanmadığı için erkeğin şiddet uygulamaya devam ettiğini söylüyor.

“Erkek işi denilen her şeyi yapıyoruz”

“Evde anne, dışarıda işçi, kimlikte evliyim.” Böyle söylüyor Hacer Gün-

doğdu. Çarşamba Kredi Yurtlar Kurumu Kız Öğrenci Yurdu’nda çalışan evli ve iki çocuk annesi Gündoğdu, “Hafta içi her gün sabahtan akşama kadar çalışıyor, erkek işi denilip de kadının zayıf görüldüğü bütün işleri yapıyorum. Erkek eve gelene dek kadın yemek hazırlamış, her şeyi yapmış oluyor. Erkeğe de ayaklarını uzatıp keyif çatmak kalıyor, Çocuklar aç mı, kadın yorgun mu, yardım edilecek bir şey var mı, umurunda olmuyor. Çünkü kadın bunları yapmakla yükümlü düşüncesi var toplumda” şeklinde konuşuyor.

Erzincan Defterdarlığı’nda çalışan Fatma Aydın ise şunları söylüyor: “Nakil dönemlerinde eğer kadın memur atanmışsa, amirinden memuruna tüm erkekler ‘Yine mi kadın! Bıktık bu kadınlardan. Doğum izni, doğum öncesi izni, süt izni, da-

irede kaç gün kalacak ki zaten’ diye söylenirler. Ama genelde kendileri geç gelir veya gelmez. Kadınlar yasal izinlerinin dışında dairenin beklemleri olur hep. Erkek dairede koca amir, karısı memursa onun yüzüne evrak fırlatmaya çekinmez. Ama kadınlar, bütün bu dışlamalara rağmen hem kendi işlerini yapar hem erkeklerin yapmaktan kaçındığı işleri.”

Aydın, kadınların kazandığı maaşlarını da yine erkeklerin yönlendirdiğini vurgulayarak, “Önceden çekle almırdı maaşlar. Aylık zamanı geldiğinde çalışan kadınların eşleri daireye gelirdi, utanmasalar onların yerine imza atacaktı. Konu bununla da bitmez, kadınların kazandığı maaşa el konulur, kadın kocasından harçlık alır” diyerek sözlerini bitiriyor.

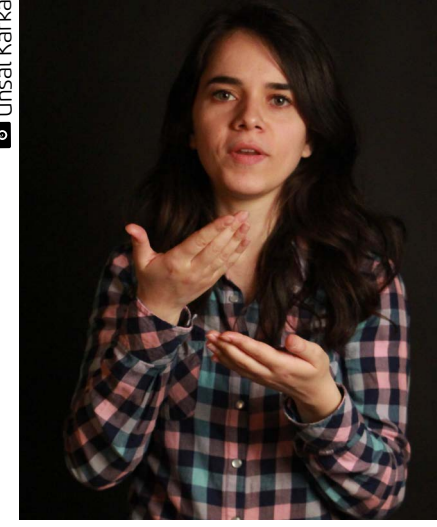
Bedenimiz ne anlatıyor?

Yaşamımızın her evresinde beden dilimizi kullanıyoruz. Kimi zaman kendimizi daha iyi ifade etmemizin yolu olan beden dilimiz, kimi zaman da yanlış anlaşılmanıza neden olabiliyor. Peki beden dilimiz ne anlatıyor, beden dilimiz nasıl oluşuyor?

İlknur Akbaba

Sema Nur Koçaker

İlknur Akbaba

laşmış hareketleri şöyle açıklıyor: “Elini çenesine koyarak konuşmak selamlaşırken elini üst tarafta tutmanın güç göstergesi, koluna dokunma ya da elini omzuna atma ‘sen benden aşağıdasın’ anlamına gelir. Başımı okşama ya da kollarını açarak kucaklama ise sevgi göstergesidir.”

Toplumsal cinsiyet ayrımı beden dilini etkiliyor

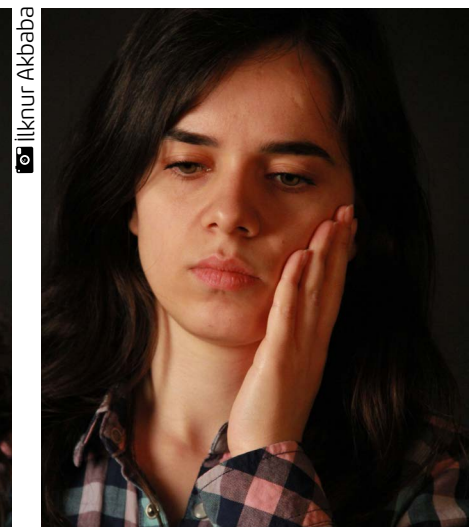
Ondokuz Mayıs Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Mevlüde Nur Erdem, insanlar arasındaki fizyolojik ve psikolojik farklılıkların beden dili kullanımında etkili olduğunu belirterek “Saçları okşama, geriye doğru atma ve kolları bedene dolama hareketi daha çok kadınlarda görülen davranış biçimleriyle; elleri cebe sokma ya da belinin arkasında birleştirme hareketleri erkeklerle özgü. Kadın-erkek olarak beden dilini farklı kullanmamızın diğer nedeni toplumsal cinsiyete dayalı bakış açısıdır. Toplumun belli kuralları ve beklentileri var. Bu noktada kadın ve erkek olarak bizlere nasıl oturmamız, kalkmamız, yürümemiz gerektiği öğretiliyor. Dolayısıyla beden dilimiz içgüdüsel olduğu kadar öğrendiklerimizle de şekilleniyor” dedi.

İnsan ilişkilerinde 4 mesafe önemli

İnsanların birbirleriyle olan iliş-

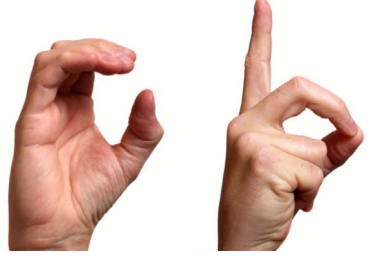
İlknur Akbaba

İlknur Akbaba

Sessizliğin ifadesi

El, yüz ve beden hareketlerinin kullanıldığı işaret dili, insanlık tarihi kadar eskiye dayanıyor.

Kübra Deniz

Charles Spencer Chaplin, nam-ı diğer Şarlot, sessizliğin evrenselliğini “Konuşmam beni sadece İngilizce bilenler anlayacak, ama sessiz bir filmi herkes anlayabilir” şeklinde ifade ediyor.

Evrensel değil uluslararası

Türkiye Sağır Millî Federasyonu Başkanı Erçütmen Tanrıverdi, işaret dilinin evrensel olmadığını ve Türkiye’de öğrenilen işaret dili ile başka bir ülkede iletişim kurulamayacağını belirterek, “Uluslararası işaret dili denilen bir iletişim sistemi bulunuyor. Pek çok dilden etkilenecek gelişmiş olan uluslararası işaret dili güçlü bir iletişim sağlamaktadır. Hayatın her alanında bilimsel sunumlar da dâhil çok rahat çevirisi yapılabilecek bir iletişim yoludur” dedi.

En büyük sorun iletişim

Eğitim faktörünün işaret dili için önemli olduğunu vurgulayan Tanrıverdi, “İletişim hayattaki en büyük sorunumuz. İşitme engelli birey sokağa çıkar, evde rahat hareket eder, otobüsü, arabayı, treni, uçağı, metroyu, her türlü aracı kullanabilir, istediği her yere varabilir. Burada önemli olan ulaşılabildiği yere nasıl geldiği değil, ulaştığı yerde bilgiye ve hizmete erişimi nasıl sağladığıdır” şeklinde konuştu.

“Bir işaret dili seferberliği yapmak gerek”

En sağlıklı iletişimin işaret dili tercümanı aracılığıyla yapıldığını belirten Tanrıverdi, “İşaret dili tercümanlığı kolay bir meslek olmadığı gibi, sayıları az olan bu uzmanları doğru strateji ile değerlendirmek ve hizmet verebilir konuma getirmek gerek. Bu durum, işitme engelli bireyler için önemli bir kazanım olacaktır. Aslında eğitim de dâhil olmak üzere bir işaret dili seferberliği yapmak, ülkemizin işitme engelli vatandaşları için yaşam hakkını ellerine sunmak ile eşdeğerdir” dedi.

Sokak hayvanlarına adanmış bir ömür

Samsun'da, evini sokaktan kurtardığı 7 köpekle paylaşan Ceyhan Deniz, sadece insanların değil tüm canlıların yaşam hakkı olduğunu söylüyor.

© Tayfur Kara

© Işıl Kaptan

© Işıl Kaptan

Tayfur Kara

Sokaktan başka gidecek yerleri olmayan, bazen bir bankın altında bazen kuytu bir köşede hayatta kalmaya çalışan sokak hayvanlarının yanlarından günde kaç defa geçip gidiyoruz kim bilir. Baktığımız ama göremediğimiz sokak hayvanlarını bir anne sıcaklığıyla kucaklayan, besleyen ve yuvalandıran Ceyhan Deniz, ömrünü sokak hayvanlarının yaşam hakkını savunmaya adanmış.

Sokak hayvanlarına olan bu anaç duygunuz nereden geliyor?

Bu serüven evimize bir köpek almamızla başladı. O zaman, onları sokakta sevmek ile onlarla aynı ortamda yaşamak arasında çok fark olduğunu gördük. Bir arada yaşayıp onların büyümelerine, hastalıklarına, sevinçlerine birebir şahit olunca, vicdanınız daha çok bu işe yöneliyor. Bir gün işe giderken çöptün dibinde yavru bir köpek gördüm. 3 sabah karşıma çıktı ve sonunda servisten inerek o köpeği aldım. Hayatımı değiştiren ve bu noktaya gelmemi sağlayan bir oğlum var. 9 yıldır benimle beraber.

Peki sokak hayvanları için başka neler yapıyorsunuz?

Şu an evimde 7 köpeğim var. Bu sayı dönem dönem artıyor. Çünkü dışarıda bulduğum hasta ve yuvalandırılacak sokak hayvanlarını da evimde barındırmaya çalışıyorum. O nedenle bu sayı bazen 10-15'i bulabiliyor. Sağlıklı veya sağlığına kavuşabilecek olanları yuvalandırıyorum. Evimdekiler, kronik hastalıkları olan, yuvalandırılma imkânı olmayan ya da yuvalansa bile çok iyi bakılması gereken çocuklar olduğu için bende kaldılar ve vazgeçmeyi düşünmüyorum. Ama maddi-manevi çok ypratıcı tabii, özel hayatınız kalmıyor. Aslında hayatım patı yıka-

makla geçiyor diyebilirim.

"İnsanlar yaşam hakkını sadece kendilerinde görüyor" Peki insanların tepkileri nasıl oluyor size?

Hayvanları sevmeyen birçok insan var. Sokakta yürürken, aslında hakkın olan bir yoldan bile geri çekilmek zorunda kalıyorsunuz. İnsanların yüzlerini okuyorsunuz. "Acaba yine ne söyleyecek" kaygısı duyuyorsunuz. Bulduğunuz apartmanda herkesi alttan almak zorunda kalıyorsunuz. Bazen bu durum dava olaylarına kadar ulaşır. Evimizde beslediğimiz canların karneleri var ve belediyeye kayıtlılar. Buna rağmen yasal yollardan birçok insanlarla yaşam hakkını sadece kendilerinde görüyor. Biz nasıl hayvan sevmeyenlere belirli ölçülerde saygı gösteriyorsak, en azından bunun yarısı kadar saygıyı görmek istiyoruz. Ama hayvanseverliğin psikolojik bir hastalık olduğu düşünülüyor genelde. Oysa bir vicdan hastalığıdır bu. Konunun bir de dini boyutu var.

© Tayfur Kara

Dinimizde hayvanlara merhamet edilmesi emredilirken, maalesef başka şekilde yansıtılıyor. Aslında din görevlilerinin merhamet duygusunu ve hayvanlara nasıl davranılması gerektiğini anlatması gerekiyor.

Bunca zorluğa rağmen sizi ayakta tutan şey nedir peki?

Ben daha ziyade yuvalandırma yapıyorum. Veterinerimiz Elif Köse ile beraber maddi manevi zorluklara göğüs gerecek birçok hayvanı tedavi ettirdik. Yuvalandırdığım canların takiplerini yapabiliyorum. Sokaklarda perişan halde bulduğum yavruların şu anda evlerinde sağlıklı ve mutlu yaşadıklarını gördüğümde huzur duyuyorum. Evime alıp kurtardığım çocuklar var. Yaptıklarımızla gurur duyuyorum ve bu bana daha da güç veriyor. Daha fazla şey yapmak istiyorum, ama tek başıma yetersiz kalıyorum. Yine de hiçbir şey beni yıldıramadığını sanmıyorum.

"Yeni nesil daha duyarlı"

Samsun'da sokak hayvanlarına karşı duyarlılık nasıl?

Önceden Samsun'u duysanız görüyorduk ve daha çok bireysel olarak çabalıyorduk. Ama haftada 2

kere çıktığımız ve 3 kişi başladığımız orman beslemelerine şu anda 15-20 kişi gidiyoruz. Samsun'da duyarlı insanlar var, ama birbirleriyle iletişime geçip birlik olamıyorlar. Herkes tek başına bir şeyler yapmaya çalıştığı için yenik başlıyoruz mücadeleye. Yine de Samsun'da duyarlılık günbegün artıyor. Özellikle yeni nesil eskiye göre daha duyarlı. İnaniyorum ki bu duyarlılık artacak. Çünkü gerek sosyal medya gerekse basın son zamanlarda sokak hayvanlarıyla daha çok ilgilenmeye başladı. Bu nedenle içinde hayvan sevgisi olan insanlar yavaş yavaş gün yüzüne çıkmaya başladı. İlerleyen dönemlerde Samsun'da sokak hayvanları için daha iyi şeyler yapılabileceğine inanıyorum."

Besleme yaparken karşınızdaki sallanan yüzlerce kuyruk... Nasıl bir his?

Orman beslemelerinde, araçlardan indiğimiz zaman, karşınızdaki sayısı belki 100'e yakın köpeğin kuyruğunu sallayarak yanınıza gelişinin verdiği huzuru ben insanlarda bulamıyorum. Sanırım hayvanları insanlara göre daha çaresiz görüyorum. İnsanlar bir şekilde başının çaresine bakabiliyor. Ama hayvanların hayatı bize bağlı ve bize emanetler. Biz ne verirse onu bulabiliyorlar. Masum olan her şeye sevgim ve saygım var tabii, bir yaşlıya, bir çocuğa, bir mağdura. Ama hayvanlarda bulduğum huzuru ve sevgiyi insanda bulamıyorum.

Son olarak, hayvanseverlere önerileriniz neler?

Hayvan sevmek farklı, hayvansever olmak farklı. Besleme yaptığımız bölgedeki canların çoğu evden atılmış. Beslemeye dönerken peşimize ağlıyorlar. Eve alınıp sonra salınan köpekler çok mağdurlar. Alıp terk etmeyelim, çünkü evde yaşamaya alışmış bir canın dışarıda hayata tutunması çok zor.

Can dostlarımız için umut verici projeler

Sokak hayvanlarını beslemek ve onlara sıcak bir yuva sağlamak için birçok yol var. Peki, geri dönüşüm projelerinin ya da düğün fotoğrafçılığının böylesi bir amaç için de yapılabileceği aklınıza geldi mi?

Işıl Kaptan

Sokak hayvanlarına karşı toplumsal duyarlılığın istenilen seviyede olduğunu söylemek güç. Ama yine de sokak hayvanlarını beslemek ve yuvalandırmak adına yaratıcı fikirler de yok değil. Plastik maddelerin geri dönüşüm yoluyla yeniden kazandırılmasına yönelik olan "Yuvaya Dönüşen Plastikler" ve güneş enerjisiyle çalışan "Sokak Hayvanlarını Doyuran Geri Dönüşüm Otomatı" projeleri, bir yandan temiz bir çevre yaratmak, bir yandan da sokak hayvanlarının ihtiyaçlarını karşılamak adına umut veriyor. Dikkat çeken bir başka yaratıcı proje ise düğün fotoğrafları aracılığıyla sokak hayvanlarını beslemesini amaçlayan "Doyuran Kareler Projesi."

Yuvaya dönüşen plastikler

Toplumda geri dönüşüm bilincini ve alışkanlığını kazandırmanın yanı sıra sahipsiz sokak hayvanlarının barınma ihtiyacını karşılamak amacıyla "Yuvaya Dönüşen Plastikler Projesi", Plastik Sanayicileri Derneği (PAGDER) tarafından hayata geçirildi. "Sıcak bir yuva herkesin hakkıdır" sloganıyla yola çıkan proje kapsamında ilkin 685 hayvan kulübesi dağıtıldı. Belediyelere, eğitim kurumlarına, işbirliği yapılan kuruluş ve topluluklara şu ana kadar bin 200'ün üzerinde kulübe dağıtıldı. Bulunan projeye, sanatçı Mirkelem da gönüllü elçi olarak destek veriyor.

Projenin geri dönüşüm adına bir algı yaratmanın yanında sokak hayvanlarının daha iyi koşullarda yaşamalarını sağlamak hedeflediğini belirten Proje Uzman Yardımcısı Deniz Deren Önen, "Böylelikle hem hayvan dostlarımızı hem de ekoloji için fayda yaratmayı amaçlıyoruz.

Yerel yönetimler, hayvan hakları konusunda çalışan sivil toplum kuruluşları ve Türkiye'nin önde gelen firmalarıyla birlikte çeşitli çalışmalar yürütmekteyiz" şeklinde konuştu.

Güneş enerjisi hayvanları doyuruyor

Hem dönüşürebilir enerji yoluyla çevre kirliliğinin önlenmesi hem de sokak hayvanlarının beslenmesi için geliştirilen bir başka proje ise "Sokak Hayvanlarını Doyuran Geri Dönüşüm Otomatı." Bu proje dünyada ilk olma niteliğini de taşıyor.

Engelli hayvanlara ve sokak hayvanlarına sahip çıkmak adına pek çok çalışma yapan proje sahibi Engin Girgin şunları söylüyor: "1940'lı yıllarda insanların hayatına akıllı geri dönüşüm otomatları girdi. Bunlardan bazıları otomatı kullanan insanlar için kupon verirken bazıları da kuruş değerinde para veriyordu. Benim projemde ise makinayı kullanan kişi değil, merhamete ve ihtiyacı bizden makinayı talep ediyor ve biz de satışı gerçekleştiriyoruz. Bu süreç içerisinde belediyeler periyodik olarak makinaya mama takviyesi yapıyor ve biriken atığı alıyor."

En güzel anlarınız mamaya dönüşüyor

"Doyuran Kareler" projesi ile hem düğün fotoğraflarınızı çektiğiniz hem de sokak hayvanlarına mama

temin edebiliyorsunuz. Fotoğrafçı ve yönetmen Savaş Çıkrak, oyuncu ve dublaj sanatçısı olan Cahan Azer, oyuncu İdil Fırat ve gönüllü fotoğrafçılardan oluşan proje ekibi, 6 aylık bir çalışma sonucunda, para almadan, Türkiye'nin 26 ilindeki sokak hayvanlarına toplam 25 ton üzerinde mama gönderdi.

Hayvanların olmadığı bir hayatı düşünemediğini ifade eden Cahan Azer "Evlenecek çiftler hazırlıklarına neredeyse 6 ay önceden başlıyor. Bize ulaştıkları zaman nasıl çalıştığımızı anlatıyor onlara. Kesin olarak karar vermeleri durumunda bir miktar mamayı bizim belirlediğimiz ihtiyaç noktasına göndermelerini rica ediyoruz. Mama alışverişini de internet üzerinden kolayca yapıyoruz. Kaporaya diyebileceğimiz bu ön gönderimi yaptıkları zaman, biz de istedikleri tarihi kendilerine rezerve ediyor ve düğün günü fotoğraflarını çekiyoruz. Bununla da işimiz bitmiyor. Mamalar gönderildikten sonra mamaları gönderdiğimiz hayvansever gönüllülerden o mamaların besleme anından görüntülerini rica ediyoruz. Bunu da sayfamızda paylaşıyoruz" dedi.

"Toplum bilinçlendikçe yasalar da değişir"

Dünyada sadece insanların var olduğunu düşünerek yaşamak, diğer canlılarının yaşam alanını yok etmeye onlara kötü davranma gibi durumlar yol açıyor. Sokak hayvanlarının tüm canlılar gibi en iyi şekilde

yaşama hakkına sahip olduğunu belirten Azer, "Sokak hayvanları ile ilgili sorunlar ülkemizin en büyük sorunları arasında olmasına rağmen, insan odaklı bir konu olmadığı için görmezlikten geliniyor. Oysa binlerce yıldır birlikte yaşadığımız ve bugünkü medeniyetin oluşmasında önemli payları olan sokak hayvanlarını aramızda görmek istiyoruz. Sokak hayvanları tüm canlılar gibi en iyi şekilde yaşama hakkına sahip. Bizler gerek Doyuran Kareler, gerekse sokak hayvanları yararına oluşturulan diğer projelerle hem farkındalık yaratmak hem de sorunu biraz olsun çözmek adına çaba gösteriyoruz. Toplum bilinçlendikçe yasalar da değişmek zorunda kalacaktır ve elbette iyi yönlü değişim neticesinde sokak hayvanları da payına düşeni alacaktır" ifadelerini kullandı.

Doğanın tüm canlılar için olduğunu vurgulayan Proje Uzman Yardımcısı Deniz Deren Önen ise, "Sadece insan olduğumuz için doğa üzerinde diğer canlılardan daha fazla hak sahibi olduğumuz düşünülemez. Biz bu dünyayı birçok canlı ile paylaşıyoruz. En temelde bunun bilincinde olmak hem ekoloji hem hayvanseverlik için önemli bir adım. Yuvaya Dönüşen Plastikler ile de yapmaya çalıştığımız tam anlamıyla bu. Bunun yanında dünyadaki bütün sokak hayvanlarına ulaşabilmek zor. Bu nedenle sokak hayvanlarına yönelik yapılan projeleri daha görünür kılmamız gerekiyor ki yeni projelerin tüm canlılar gibi en iyi şekilde

Sinema tüketim kültürünün esiri mi?

İlk defa Lumières Kardeşlerin, filmlerini belli bir ücret karşılığında izleyici kitleye sunmaları ile hayatımıza giren sinema, günümüzde sanatsal bir ihtiyaçtan ziyade alışveriş arası bir tüketim aktivitesi haline geldi.

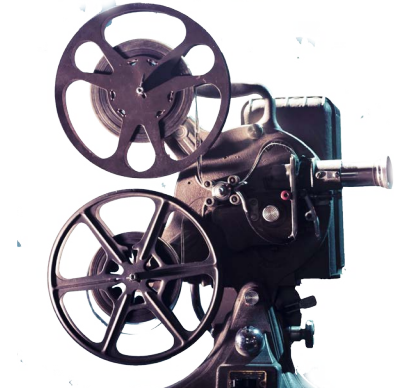

Ceren Başal

Sinema kavramı, hem yedinci sanat olarak kabul edilen sinema filmlerini hem de bunların gösterildiği mekânı içerdiği barındırıyor. Projektörlerin önceleri kahvehanelerin, belediyelerin veya okul binalarının duvarlarına yansıtıldığı görüntüler, zamanla sinema salonlarında seyircilerle buluşmaya başladı. Serbest pazar ekonomisi ile endüstrileşen sinema için binalar inşa edildi. Genelde kentlerin merkezinde bulunan sinema binaları, yerlerini, modern kent hayatına yakın bölgelerde konumlanan alışveriş merkezlerine (AVM) bırakmaya başladı. Böylece sinemaya gitmek, sanatsal bir eylem olmaktan ziyade alışveriş arası bir aktivite haline dönüşürken, sinemanın sanatsal bağlamı ve içeriği de dönüşüme uğradı.

"Serbest pazar ekonomisi sinemasal üretimi de ele geçirdi"

Tüketim kültürünün sinemaya olan etkileri hakkında görüşlerine başvurduğumuz Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Sinema ve Televizyon Bölümü Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Göksel Aymaz, edebiyatın anlamlarını, fotoğraf, resim ve mimarinin olanaklarıyla buluşturan sinemanın, başlangıcından itibaren popüler

bir sanat dalı olduğunu söylüyor. Aymaz, "Bu durum, sinemayı sanat ve eğlence ikileminin içine sokmuştur. Bu yüzden sinema tarihi, hem 'Don Kişot' veya 'Savaş ve Barış' gibi üstün edebi ürünlere benzer başyapıtları, hem de Coca Cola, McDonalds gibi tüketim nesnelere benzer sıradan ürünleri içerir. Genel olarak sanatın tüm dallarını tehdit eden serbest pazar ekonomisi, bugün sinemasal üretimin de büyük bir dilimini ele geçirmiştir. Pazarın kitlesel üretim ve tüketim ilkesine uyum gösteren sinema, tıpkı bir salam ya da kot pantolon markası gibi, mümkün olan en geniş kesim tarafından tercih edilip tüketilebilecek şekilde standartlaşmıştır. Ağırhalkı olarak komediye yönelmiş türü, televizyon dünyasından devşirilmiş oyuncular, dizi film estetiğini benimsemiş görselliği, klişeleşmiş hikâyeleriyle sinema, bugün markette bulabileceğiniz herhangi bir mal gibi tüketicinin parçası haline gelmiştir" diyor.

Metropollerle dönüşen sinema mekânı

Gelişen ve dönüşen kentler, alışveriş, eğlence, kültür algısını da değiştiriyor. Her ürünün tek bir yerde bulabilme imkânı, insanları AVM'lere daha çok yönlendiriyor. Bu düşünce ile havaalanları ve terminaler de AVM'ler gibi çok amaçlı hale getiriliyor. Birbirinden farklı pek çok ürünün bir arada bulunduğu bu tüketim merkezlerinde, insanların sosyalleşmeye çalışıyor. Kaliteli ses ve görüntü donanımına, konforlu koltuklara sahip sinema salonları da AVM'lerdeki yerlerini günbegün sağlamlaştırıyor. Seyirci sayısı gittikçe azalan bağımsız sinema salonları ise yetersiz maddi gücü sebebiyle tüketim çılgınlığına yenik düşerek kapanmaya devam ediyor. Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Arş. Gör. Doğuşcan Göker, değişen kent

kültürü ve neoliberal politikaların, sanatı biricik olduğu alandan çıkarıp, bir eğlence aracı ve tüketim nesnesi haline getirdiğini vurguluyor. Sadece sinemanın değil, sanatın bir meta fetişizmine dönüştüğünü kaydeden Göker, "Daha kapalı ve sahte demokratik ortamlar içeren ve amaçları daha fazla tüketim alan olma özelliğinden çok uzak. Sanatın doğası gereği muhalif olan yapıtı, AVM'lerde bir eğlence aracına dönüşmekte, kitlesel hareketler bu alanlarda absorbe edilmektedir. Kapısı sokağa açılan salonlar sinemanın kentle olan ilişkisini kuvvetlendirirken, bu yeni salon tipleri bu ilişkiyi sermayeye doğru kaydırmaktadır" diyor.

Tek merkez yabancılaştırıyor

Sorbonne Nouvelle Üniversitesi'nde sinema sosyolojisi alanında öğretim üyesi olan Kristian Feigelson, "Sinema ve Toplumsal Kırılmalar" adlı çalışmasında, sanat ve deneysel filmlerin gösterildiği sinema salonlarının genelde kent merkezlerinde yer aldığını, tercihen çevre kentte kurulan AVM'lerin ise tüketim toplumlarının simgeleri olduğunu belirtiyor. Sinema salonlarının kent ortamdaki yeni düzenlenmesinin, toplumların giderek parçalanmasına ve ortak referanslarının yitimine işaret ettiğini vurgulayan Feigelson, "Deyim yerindeyse 'Amerikan sinemasının bu yeni kargo uçakları' birer kent alanı gibi yönetilmek yerine sayıları durmadan artan ticaret merkezlerinin ticari anlayışına entegre ediliyor" ifadesini kullanıyor.

"Sanat sineması popüler sinemaya muhtaç hale geldi"

Tüketim kültürünün, bireylerin

yaşam alanlarını bütünüyle ele geçirdiğine dikkat çeken Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü'nden Yrd. Doç. Dr. Özgür Velioglu, "Tüketim mekânları tüketici ile beşikten mezara ilgilenir hale gelmiştir. Gündelik hayatın birçok pratiği tüketim ile iç içe geçmiştir. Doğum, ölüm gibi kavramlar dahi tüketim olduğu iddia ediliyor. Oysa AVM'ler, meydanların demokratik ve kamusal alan olma özelliğinden çok uzak. Sanatın doğası gereği muhalif olan yapıtı, AVM'lerde bir eğlence aracına dönüşmekte, kitlesel hareketler bu alanlarda absorbe edilmektedir. Kapısı sokağa açılan salonlar sinemanın kentle olan ilişkisini kuvvetlendirirken, bu yeni salon tipleri bu ilişkiyi sermayeye doğru kaydırmaktadır" diyor.

Yaşam alanlarını bütünüyle ele geçirdiğine dikkat çeken Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü'nden Yrd. Doç. Dr. Özgür Velioglu, "Tüketim mekânları tüketici ile beşikten mezara ilgilenir hale gelmiştir. Gündelik hayatın birçok pratiği tüketim ile iç içe geçmiştir. Doğum, ölüm gibi kavramlar dahi tüketim olduğu iddia ediliyor. Oysa AVM'ler, meydanların demokratik ve kamusal alan olma özelliğinden çok uzak. Sanatın doğası gereği muhalif olan yapıtı, AVM'lerde bir eğlence aracına dönüşmekte, kitlesel hareketler bu alanlarda absorbe edilmektedir. Kapısı sokağa açılan salonlar sinemanın kentle olan ilişkisini kuvvetlendirirken, bu yeni salon tipleri bu ilişkiyi sermayeye doğru kaydırmaktadır" diyor.

Sorbonne Nouvelle Üniversitesi'nde sinema sosyolojisi alanında öğretim üyesi olan Kristian Feigelson, "Sinema ve Toplumsal Kırılmalar" adlı çalışmasında, sanat ve deneysel filmlerin gösterildiği sinema salonlarının genelde kent merkezlerinde yer aldığını, tercihen çevre kentte kurulan AVM'lerin ise tüketim toplumlarının simgeleri olduğunu belirtiyor. Sinema salonlarının kent ortamdaki yeni düzenlenmesinin, toplumların giderek parçalanmasına ve ortak referanslarının yitimine işaret ettiğini vurgulayan Feigelson, "Deyim yerindeyse 'Amerikan sinemasının bu yeni kargo uçakları' birer kent alanı gibi yönetilmek yerine sayıları durmadan artan ticaret merkezlerinin ticari anlayışına entegre ediliyor" ifadesini kullanıyor.

"Sanat sineması popüler sinemaya muhtaç hale geldi" Tüketim kültürünün, bireylerin

Geç kalınmış bir yazar: Oğuz Atay

Derin acıyı ve yüksek kahkahayı barındıran, kırılmalı ama güçlü bir varoluşa sahip, yaşadığı zamanın ötesinde, fakat geç kalınmış bir yazar Oğuz Atay.

Enes Köse

Nietzsche, "Bir insanın fikirleri, o insanın otobiyografisidir" der. Bu olgu Oğuz Atay için de geçerli. Ne kadar karamsar görünse de içten içe yaşama tutunmaya çalışan bir yazardır Atay. Yaşamın korkunç sessizliği içinde aykırı ama bir o kadar da kırılmalı, zarif ve aydın. Bataklığından çıkmak için uğraş veren, içinde küçük de olsa bir ümit barındıran, yine de bataklığa daha fazla gömülen bir ruha haizdir. Romanlarında kendinden de izler bırakan bu insanın, yaşam uğraşını ve varoluşsal problemini, yazmakla çözmeye çalıştığını düşünülmesi bundandır belki.

Oğuz Atay kimdir?

1934 yılında Kastamonu'da doğan Oğuz Atay, önce Ankara Maarif Koleji'ni, ardından İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Bölümü'nü bitirdi. Genç yaşından beri edebiyat tutkunu olan Atay'ın edebiyat dünyası ile tanışması ise üniversiteyi bitirdikten sonra başladı. Oğuz Atay ilk romanı Tutunamayanlar ile 1970'de TRT Roman Ödülü'nü büyük tartışmalar sonucu aldı. Mühendis kimliği, romanda kullandığı teknik ve romanın konusunu bu tartışmaları körükleyen ayrıntılardan sadece birkaçıydı. Ancak eleştirmen Berna Moran Oğuz Atay'ı ve eserlerini yıllar sonra "hem söyledikleriyle, hem de söyleyiş biçimiyle bir başkaldırı" olarak nitelendirirdi. Atay'ın büyük etki yaratan ilk eseri Tutunamayanlar'ı 1973'te yayınladığı Tehlikeli Oyunlar adlı ikinci romanı izledi. Hikâyelerini Korkuyu Beklerken başlığı altında toplayan Atay, Prof. Dr. Mustafa İnan'ın hayatını konu eden Bir Bilim Adamının Romanı adlı kitabını 1975 yılında yayınladı. 1973 yılında yayımlanan Oyunlarla Yaşayanlar adlı oyunu Devlet Tiyatrosu'nda sahnelendi. Atay, beyninde çıkan bir tümör nedeniyle büyük projesi Türkiye'nin Ruh'u'nu yazamadan 13 Aralık 1977'de daha 43 yaşındayken İstanbul'da hayatını kaybetti.

"Güzel bir gün ve ben yaşıyorum"

Oğuz Atay'ın romanlarının sık sık birbirinin devamı olan öyküler barındırdığı düşünülür, çünkü karakterlerinin oldukça fazla ortak noktaları vardı. Onun karakterleri günlük hayatta karşılaşılabilecek türden insanlardı. Modern kent hayatından sıkılmış, bürokratik düzenle tutunamamış ve hem kendilerine hem de çevrelere yabancılaşmış insanları anlattı Atay. Gündelik hayatın telaşında bilinmeyen kederlerle dolu, melankolik karakterleri konuşturdu. Özellikle Tutunamayanlar'da insan zihnine dair ipuçları veren Atay, karakterlerin zihinlerinin en tenha köşelerine inmenin verdiği edebi hazı okurlarına sundu. Örneğin Atay, Tutunamayanlar romanındaki kederli karakteri Turgut'un ağzından "güzel bir gün ve ben yaşıyorum" cümlesini söylüyordu, ancak karakterin bu sözlerine ne Oğuz Atay inanıyordu, ne Turgut, ne de edebiyat tutkunları. Burjuvazi dünyasındaki sahtelikler arasında, bireyin katlanamayacağı bir varoluşsal problemin ortasında buldu kendini Turgut. Geleneksel romanlardaki karakterlere benzemiyordu o, dertliydi, ancak "ne derdin var?" sorusuna verecek bir cevabı da yoktu. Kime gitse, kimle konuşsa dertlerine derman bulamıyordu. Varlığından, olan bitenden, yaşamaktan, her şeyden yorulmuş, bunalmıştı. Daha önce böyle karakterlerin hikâyelerine alışık olmayan Türk Edebiyatı ve edebiyatseverler Turgut'un dertini ve dolayısıyla Oğuz Atay'ı anlayamamıştı.

"Yaşarken anlaşılma mecburum"

Oğuz Atay'ın çok korktuğu "anlaşılma mecburum" ne yazık ki o yaşarken gerçekleşir. Atay, Tutunamayanlar'ı yazdıktan sonra, basacak yayınevi bulmakta oldukça zorlanır. "Akıl-geleni yazmış", "Mühendisten edebiyatçı olmaz" gibi ağır eleştiriler alır. Oysa hevesle yazdığı kitaplarının okurlarını heyecanla bekler Atay. Hatta bir kitabında şöyle ben dilekte bulunmuştur: "Beni hemen anlamalısın, çünkü ben kitap değilim, çünkü ben öldükten sonra kimse beni okuyamaz, yaşarken anlaşılma mecburum." Oğuz Atay günlük tutmaya başlar. Günlüğün ilk paragrafında, Tutunamayanlar'ın Selim karakterine günlük tutturduktan sonra, kendinin de günlük tuttuğunu çaresiz bir nida ile söyler. Paragrafın sonunda ise şu sözler dökülür zihninden, "Canım insanlar! Sonunda bana bunu da yaptınız." Büyük bir sevgi ve hayal kırıklığı barındırır bu sözler. Atay'ın muammalarla dolu ruhu sevgi ve

"Tutunduğun tutunmana yetiyor mu?"

Oğuz Atay'ın ilk iki romanında acı, hayal kırıklığı ve ölüm gibi

temalarla sıklıkla karşılaşmak mümkündür. Bu acı varoluşsal sıkıntı, bulantı ve tutunamaktan kaynaklanır. Acının yarattığı buhran, düş ve gerçek karmaşasını beraberinde getirir. Umudun gelecekte beklenenlere gerçekliğin vurduğu darbe, varoluş acısını pekiştirir. Bu nedenle romanlarındaki karakterlere pek de şans tanınmaz. Okurlarına edebi bir haz ile beraber varoluşsal bir perspektif sunar Atay, okunuru yaşadığı dayanışma irdelemeye iter. Tabiri caizse, "Tutunduğun tutunmana yetiyor mu?" sorusunu amansızca sorar okuruna. Atay, varoluşçu çizgiden ve var olmanın anlamından ziyade var olma eylemiyle ilgilenir.

"Yaşarken anlaşılma mecburum"

Oğuz Atay'ın çok korktuğu "anlaşılma mecburum" ne yazık ki o yaşarken gerçekleşir. Atay, Tutunamayanlar'ı yazdıktan sonra, basacak yayınevi bulmakta oldukça zorlanır. "Akıl-geleni yazmış", "Mühendisten edebiyatçı olmaz" gibi ağır eleştiriler alır. Oysa hevesle yazdığı kitaplarının okurlarını heyecanla bekler Atay. Hatta bir kitabında şöyle ben dilekte bulunmuştur: "Beni hemen anlamalısın, çünkü ben kitap değilim, çünkü ben öldükten sonra kimse beni okuyamaz, yaşarken anlaşılma mecburum." Oğuz Atay günlük tutmaya başlar. Günlüğün ilk paragrafında, Tutunamayanlar'ın Selim karakterine günlük tutturduktan sonra, kendinin de günlük tuttuğunu çaresiz bir nida ile söyler. Paragrafın sonunda ise şu sözler dökülür zihninden, "Canım insanlar! Sonunda bana bunu da yaptınız." Büyük bir sevgi ve hayal kırıklığı barındırır bu sözler. Atay'ın muammalarla dolu ruhu sevgi ve

acıyı birlikte yaşamakta, nefretin her ne olursa olsun barınmadığı bu zarif ruh, insanlığa dair umudunu yine de korumaktadır. Fakat Oğuz Atay, büyük bir sevgi ve acı ile beklediği okur kitesine ancak öldükten sonra kavuşabilmiştir. Kitaplarının ikinci baskını görmeden ayrılır aramızdan.

Zamanın ötesinde bir yazar

Oğuz Atay'ın sonradan anlaşılmasının ve eserlerinin çok fazla rağbet görmesinin sebepleri arasında, değişen dünya düzeni ile giderek yalnızlaşan ve varoluşunu sorgulamaya başlayan insanın olduğu sıklıkla dile getirilmekte. 70'li yılların toplumsal oluşumuyla günümüz yaşantısı arasındaki fark, Atay'ın okurlarıyla buluşmasını geciktiren nedenler arasında. Günümüzde, teknolojik etkenlerle birlikte insanların kendiliğine dönmeye, yalnızlaşması ve okunan eserin günümüz insanının tutunamama oluşumuna doğrudan değinmesi, Oğuz Atay'ın günbegün artan edebi değerinin büyük bir etkendir. Oğuz Atay ne kadar karamsar görünse de nüktedan bir yapıya sahiptir aslında. Özellikle Tutunamayanlar kitabındaki bazı bölümlerde böyle bir nitelendirilmenin uygun görüldüğü de buradan anlaşılabilir bir bakıma. Atay'ın hayatını araştırdığımızda, içten içe eğlenceli ve komik bir insan olduğunu da fark edebilirsiniz. Tutunamayanlar'ın karamsar ve bulantılı havasının yanında her zaman kahkahada mevcuttur. İnsan gerçeği ne kadar yakınsa, kahkahaya da aynı derecede isteklidir. Bu durumun en zarif örneğidir Oğuz Atay.

Serbest kürsü

Huseyin Temiz

Melih Turhan/Hidayet Yıldız

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Mustafa Kemal Güneşoğlu Kampüsü'nde eğitim gören Ali Fuat

"Burada öğrenciye ev verilmiyor"

Erdiç Yıldız, Gazetecilik, 3. sınıf
Çarşamba'ya fakülte yapıyor ama öğrencilerin barınma sorunu için hiçbir şey yapılıyor. KYK yurtlarının kapasitesi yaklaşık 600 kişilik. Geri kalanlar için barınma büyük sorun.

Belediye veya kaymakamlık teşvi-kiyle bir yatırımcı özel yurt açabilir. Eskişehir'de 2 yıl okudum. Orada insanlar boş evleri yıktırıp yurt yapıyor. Burada öğrenciye ev verilmiyor. Verile bile normal fiyatların çok üs-

tercih etmek zorunda kalıyor. Samsun'da barınmak ise kampüse uzaklık nedeni ile en son tercih olarak görülüyor. Genç ifade Ekibi olarak İletişim ve Hukuk Fakültesi öğrencilerinin konu ile ilgili görüşlerini aldık.

"Öğrencilerin barınması için pansiyonlar yapılmalı"

Selçuk Köse, Halkla İlişkiler ve Tanıtım, 3. Sınıf
Çarşamba'da öğrencilerin barınması için özel yurtlar, pansiyonlar yapılmalı. KYK yurtlarının kapasitesi artırılmalı. Öğrenciye kiralık ev verilmesi için belediyenin halkı teşvik

etmesi gibi bir yöntem de uygulanabilir. Çünkü kampüsümüz gittikçe kalabalıklaşıyor. Buna rağmen sosyal mekânlarımız artmıyor. Hatta hiç yok denebilir. Kampüs içinde sosyal alanlar olmadığı gibi Çarşamba'da da gidebileceğimiz yerler de çok kısıtlı

sayıda. Samsun'da kaldım ancak ulaşım sorunu yaşadım. Çarşamba'da da ev bulamama sıkıntısı yaşıyorum. Birilerinin elini taşın altına koyup bize yol göstermesi lazım.

"Çarşamba halkının üniversite fikrine alıştırılması lazım"

Oğuzhan Toyran, Hukuk Fakültesi, 2. sınıf
Çarşamba halkı henüz üniversite ve öğrenci ile yaşamaya hazır değil. Bu durum da öğrencilerin başta barın-

ma konusunda sıkıntı yaşamasına neden oluyor. Öğrencilerin böylesi sorunları yaşamaması için öncelikle ilçe halkının üniversite fikrine alıştırılması lazım. Çarşamba yerleşke olarak

güzel fakat ilçe halkının yabancılarla karşı tutumu biraz farklı. Öğrenci olarak barınma sorunu yaşamamak için Çarşamba halkıyla iyi geçinmekten başka çaremiz yok.

"KYK öğrencilerin talebini karşılamıyor"

Elif Gündüz, Halkla İlişkiler ve Tanıtım, 2. sınıf
KYK'da kalıyorum. Yurtta güvenliğimiz açısından disiplinli bir çalışma

var. Çarşamba'ya geldiğimizden beri sürekli okul ve ilçe ile ilgili olumsuz düşünceler söylüyor. Fakültemiz ya-vaş da olsa geliyor ama öğrenciler

için yetersiz. KYK yurtları öğrencilerin talebini karşılamıyor. Kantin yetersiz. Yani etkinlik ve sosyal alanlara kampüs içinde ihtiyacımız var.

"Çarşamba'da eve çıkmak güvenli gelmiyor"

Başak Bozoğlu, Gazetecilik 2. Sınıf
Çarşamba'da öğrencilerin yaşadığı en büyük sorun barınma sorunu.

Çarşamba'da eve çıkmak güvenli gelmiyor. Rahatsız edici bakışlara maruz kalıyoruz. Okula bir sosyal tesis yapılırsa çok güzel olur. Özel yurtlar

açılmalı. Öğrenciyi düşünen, eğitimi düşünen bir zihniyetin öğrencinin rahatlığını da düşünmesi gerekir.

Erkek egemen futbolda kadın eli

Futbol denilince herkesin aklına erkekler geliyor. Samsun'daki kadın futbol kulüpleri, erkeklerin egemenliğinde olduğunu düşündüğümüz futbola dair tabularımızı yıkmaya kararlı.

Tutku Bay/Ayşe Çolak

Samsun'da 2009'dan bu yana aktif olan kadın futbol kulüpleri gerek oyuncu kadrosuyla az yapıları denemeye, söylenmeyi söylemeye çalışıyor. Şu anda Samsun'da 3 kadın futbol takımı bulunuyor: İlkadım Belediyesi Yabancılar Pazarı Spor Kulübü, Ayvacık Gençlik Spor Kulübü ve Gülizar Hasan Yılmaz Spor Lisesi Kulübü. Bu kulüplerde 50 kadın futbolcu oynuyor.

"Çok iyi oynuyorlar"

Samsun kadın futbol kulüplerinden biri olan Gülizar Hasan Yılmaz Spor Lisesi Kulübü'nün oyuncuları, hem okul hem de spor hayatlarında başarılı kadınlardan oluşuyor. Takımın çoğunluğunu spor lisesi öğrencileri oluşturuyor. İçlerinde milli takımda olanlarla birlikte U17 ve U19'da top koşturanlar da var. Haftada 3 gün 2-3 saatlik antrenmanlar yapıyorlar.

Kulübün Başkanı Osman Özçalıkuşu, kadınların futbol oynamasının toplumda bazen olumlu bazen olumsuz karşılandığını ifade ediyor. Özçalıkuşu, Nevşehir'de bir maç sırasında çevredekilerin "kızlar da futbol oynuyormuş" deyip şaşır-

ğını, ancak maç sonrasında "çok iyi oynuyorlar" diyerek takımı desteklediklerini belirtti.

Aileler kızlarının fiziklerinin bozulmasından korkuyor

Futbolcu kadınların yaşadıkları zorluklardan bahseden Özçalıkuşu, ailelerin futbolu erkek sporu olarak görmesinden dolayı sıkıntılar çektiklerini vurguladı. Ailelerin en çok kızlarının fiziklerinin bozulmasından korktuklarını ve onların evde annelerine yardım etmelerinin öncelikli görevleri olduğunu düşündüklerini ifade eden Özçalıkuşu, bu sorunları ailelerle konuşarak çözüme çalıştıklarını, ancak kimi zaman bunu başaramadıklarını söylüyor. Özçalıkuşu, ailelerinin izin vermemesi nedeniyle geçen yılki Türkiye Şampiyonası'na 2 futbolcularını götüremediklerini söyledi.

"Kadın futbol kulüpleri daha masrafsız"

Kadın futbol kulüplerinin yaşadıkları diğer sorunun maddi koşullarla ilişkili olduğunu ifade eden Özçalıkuşu, erkek futbol kulüplerine göre daha masrafsız olmasına karşın kadın futbol kulüplerinin maddi anlamda yeterince desteklenmesinden yakınıyor. Özçalıkuşu, "Ulaşım, yer bulma, sponsor konu-

Tutku Bay

sunda sorunlar yaşıyoruz. Devletin verdiği ödeneklerle kulüpleri idare ediyoruz. Koşullar nedeniyle Teknik Direktörümüz Erdem Okandan ve Antrenörümüz İskender Aycan ücretsiz bir şekilde futbolcuları çalıştırıyor" dedi.

Küfrün önüne geçilemiyor

Kadın futbol kulübü olmalarına rağmen maçlarda küfrün önüne geçilemediğini de söyleyen Özçalıkuşu "Eriş baskılarla karşılaşmıyoruz, maalesef futbol küfürlü bir ortam. Oyun sırasındaki psikolojik baskılar ve erkek izleyicilerin hareketlerinden dolayı, kadın futbolcular bazen geri çekilmek zorunda kalıyorlar" şeklinde konuştu.

"Kızlarımızın okuması gerek"

Tutku Bay

Yamaç paraşütünün yeni gözdesi Bafra

Samsun'un Bafra ilçesi balon uçuşlarından sonra ekstrem bir spor dalı olan yamaç paraşütüne de ev sahipliği yapıyor.

Hüseyin Temiz/Nazan Kılıç

Yamaç paraşütü, ülkemizde son yıllarda oldukça yaygın bir spor dalı haline geldi. Bunun nedenlerinden biri, Türkiye'nin uçuşa elverişli noktalara sahip olması. Son yıllarda Samsun'da yamaç paraşütü yapılan yerler arasında girdi. Özellikle Bafra, yamaç paraşütçülerinin yeni gözdesi oldu.

Bafra'nın coğrafyası hava sporları için elverişli

Bafra Hava Sporları ve Gençlik Kulübü Başkanı Burhan Apaydın, "Büyük yaşlardan beri hobisi olan hava sporlarını doğup büyüdüğü yer olan Bafra'ya kazandırmaya çalışıyor. Genel havacılıkla ilgili çalışmaların yürütüldüğü kulüp, Bafra Belediyesi ve Samsun Büyükşehir Belediyesi'nin desteğiyle son 2 yıldır yamaç paraşütüne yönelmiş durumda.

Hava sporları için coğrafi yapının elverişli olması gerektiğini vurgulayan Apaydın "Yamaç paraşütü için doğru yönden esen rüzgâr, doğru tepelerin seçilmesi ve doğru yüksekliliğin olması lazım. Her ne kadar Bafra ova olsa da etrafını saran çok fazla dağ ve tepeye sahip. Hemen

Nazan Kılıç

her yerinde doğru rüzgârla uçuş yapılabilecek tepe var" dedi.

"Sermayemiz rüzgâr, tecrübemiz uçuş saati"

Rüzgârı doğru kullanmanın önemini vurgulayan Apaydın, "Bir bez parçasının ucunda uçuyoruz, sermayemiz ise sadece rüzgâr. Rüzgârı doğru kontrol eden, hiçbir sorun yaşamadan uçar. Fakat kontrol edemeyen için rüzgâr büyük bir tehlike arz ediyor. Bu noktada da gruplar devreye giriyor. Fazla uçuş tecrübesine sahip olmayanlara grup içerisindeki tecrübeli kişiler destek veriyor. Bu şekilde herhangi bir kaza yaşanmasının önüne geçiyoruz"

şeklinde konuştu.

Bafra'da yamaç paraşütüne ilginin düşündüklerinden fazla olduğunu belirten Apaydın, "Fakat bu spor bir anda herkesin yapabileceği bir spor değil. Belli bir eğitim süreci var. Bu eğitimin sonunda bu sporun ehliyeti sayılan sertifikalar veriliyor. Bunun dışında, tecrübe kazanmak ve sorunsuz uçuş yapmak için sürekli olarak antrenman yapılmalı. Yamaç paraşütünde tecrübe uçuş saati ile alakalı. Ne kadar havada kalabiliyorsa o kadar tecrübeli sayılırız" diyerek bu yıl herhangi bir yarışmaya katılmayıp gruplardaki bilgi ve başarıyı artırmak için çalışmalar yapacaklarını sözlerine ekledi.

Motorseverler buluşuyor

Tayfur Kara

Samsun'un Çarşamba ilçesinde faaliyet gösteren Çarşamba Motosiklet Kulübü (ÇMK), motosiklet tutkunlarının buluşma noktası. Genel Pazar günleri bir araya gelen ve kendilerini yollara vuran kulübün üyeleri, kimi zaman Batum'a, kimi zaman yakın il ve ilçelere motosiklet gezileri düzenliyor.

Çarşamba en fazla motosiklet kullanılan ilçelerden biri

Türkiye'de en fazla motosiklet kullanılan ilçelerden biri olan Çarşamba, gerek Karadeniz'in bol virajlı yollarının, gerek yeşil ile mavinin bulunduğu gezilerin du-rağı haline gelmiş durumda. ÇMK Başkanı Ahmet Köse "Motosiklet özgürlük, özgürlük içimizde" diyor ve motosiklet tutkunlarını gezilerde buluşmaya davet ediyor.

Objektifimize takılanlar

İşıl Kaptan / Hayatın renkleri

Kübra Yılmaz / Namaz vakti

Sedat Elbasan / Beyaz mutluluk

Yeşim Koloğlu / Bastırılmış çocukluk

Nazan Kılçı / Ekmek davası

Tuğay Aşçı / Özgürlük

Ozan Yazar / Sıs balıkçısı

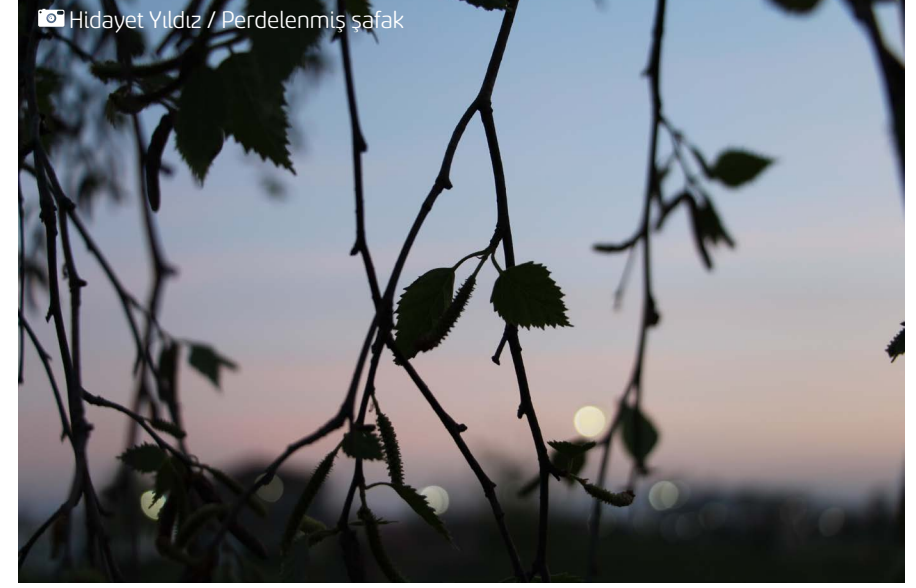
Ceren Canbulat / Evden uzak

Tayfur Kara / Yollarda

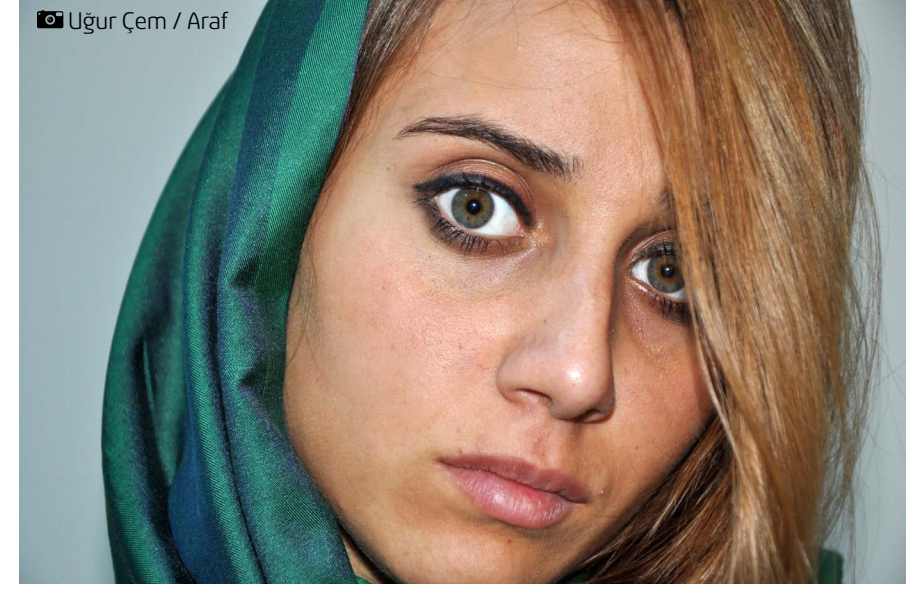
Hidayet Yıldız / Perdelenmiş şafak

Hidayet Yıldız / Hangimiz engelli?

Uğur Çem / Araf

Unsal Karka / Baraj Gölü

Sema Nur Koçaker / Dansa davet

Bir matematik efsanesi olan Pi sayısı

Pi Günü her yılın 3. ayının 14. günü dünya çapında çeşitli etkinliklerle kutlanıyor. Peki nedir Pi sayısını böylesi özel kılan?

Anıl Gönül

Pi sayısının kutlandığı Pi Günü, 3.14159'a denk geliyor: Yılın 3. ayının 14. günü saat 01.59.

Pi Günü'nde matematik kulüpleri etkinlikler düzenliyor, hatta bazı okullarda Pi ile başlayan yemekler çıkıyor.

Pi sayısı nedir?

Bir dairenin çevresinin çapına bölümü ile elde edilen Pi sayısı-sonsuzluza kadar süren rakamlardan oluşuyor. Kimin bulduğu bilinmeyen Pi sayısının 1424'te İran'da virgülden sonraki 16 basamağı bulunmuş, ilk bin basamağını saptamak için 1940'lı yıllarda bilim adamları 10 yıl çabalamışlar. İlk elektronik bilgisayar olan ENIAC ise 1950 yılında sadece 70 saatte 2 bin 30 basamağını hesaplamayı başarırken, günümüzde ise Pi sayısının yaklaşık 13.3 trilyon basamağı biliniyor.

Sonsuza doğru zihinsel yolculuk

Böylesi özel bir sayının rakam-

larını ezberlemek pek çok kişinin ilgisini çekiyor, bunun için kulüpler kuruluyor. İlk örnekleri ABD'de görülen bu kulüpler Pi sayısının ilk yüz basamağını ezberleyenler veya ilk bin basamağını ezberleyenler gibi adlar taşıyor. Pi sayısının mümkün olan en fazla basamağını ezberleyebilmek için geliştirilen yöntemlere "Piphilology" deniyor. Bu konudaki resmi rekor 70 bin 30 basamağı ezberleyen Suresh Kumar'a ait. Türkiye'den ise Lamia Sarıpınarlı, bin 50 basamağı ezberleyerek dünyada 107. olurken, ülkemizde ise birinci olmuş.

"Beynimizde bir kütüphane var"

Sarıpınarlı, teknik olmadan bu kadar rakamı hafızaya almanın mümkün olmadığını belirtiyor ve kendisinin uyguladığı teknikleri şöyle açıklıyor: "Beynimiz açısından gerçekten görmekle hayal kurmak arasında bir fark yoktur. Hipokampusu yani duygusal öğrenme merkezini aktif kullandığımız zaman öğrendiklerimizi daha net hatırlarız. Beynimizde aslında bir kütüphane var. Bilginin nereye yerleştirildi-

ğini bilirseniz, aradığınızda oraya bakarak bulursunuz. Soyut bilgiyi somutlaştırıp birazda hayal gücü yani sağ yarım küre fonksiyonları ile desteklerseniz, tamamen soyut sayıları rahatlıkla hafızanızda tutabilir, istediğiniz zaman hatırlayabilirsiniz" dedi.

Edebiyatta ve sinemada Pi

Pi sayısı asırlar boyu süren gizemini her alanda sürdürüyor. Matematik ve edebiyat karşıt alanlar gibi gözükse de Pi tutkusu edebiyatta da işlenmiş. Örneğin Poem, Pi sayısını, rakamlara denk gelecek harfler ile

ezberlemek için geliştirilmiş bir yöntem. Bu konuda yazılmış en uzun metin Michael Keith'in kaleme aldığı "Not A Wake" ise 14 Mart 2010'da yani Pi Günü'nde yayımlanıyor.

Film senaryolarına da konu olan Pi sayısı ile ilgili çekilen en bilindik film ise Amerikalı Darren Aronofsky'in yönetmenliğini yaptığı "Pi". Max Cohen, filmde, sayı kuramcısı olarak doğadaki her şeyin sayılarla anlaşılabilirliğine inanan ve büyük sayılarla karmaşık hesaplamaları akıldan yapabilen bir kişiyi canlandırıyor.

Yeni nesil gazete: Papiroom

İzmir Yaşar Üniversitesi'nde Yazılım Mühendisliği öğrencisi 26 yaşındaki Mert Karaok, tez konusunu gerçeğe dönüştürdü ve Papiroom adında bir sosyal medya platformu kurdu.

Erdinç Yıldız

Mert Karaok, Papiroom isimli sosyal medya platformu ile kullanıcılarını gazete sahibi yapıyor.

Papiroom nedir?

Tamamı yerli mühendisler tarafından hayata geçirilmiş, çağın gerekliliklerine ayak uyduran ve geniş kitlelere hitap eden Papiroom, kullanıcıların kişisel gazetelerini oluşturup, kolayca kendi içeriklerini üretebildiği bir sosyal paylaşım platformu. "Özgür medya" sloganıyla yola çıkıp kısa sürede 50 bin gazeteyi geride bırakan Papiroom, 40 farklı kategori ve zengin içeriğiyle haberleşme ve sosyal paylaşım olanağı sunuyor.

Bir öğrenci evinde kuruldu

Karaok, Papiroom'un ortaya çıkışını şöyle anlatıyor: "Papiroom, öğrenci evinde kurduğumuz bir platform. Sosyal paylaşım sitelerinin eksikliğini ve haberciliğin bireysel gazeteciliğe dönüştüğünü görünce böyle bir site oluşturmak istedik. Papiroom'da yazılan haberler bir editör onayından geçmiyor.

Ancak tüm haberler iki arkadaşımız tarafından denetleniyor."

Facebook ve Twitter'dan farkı

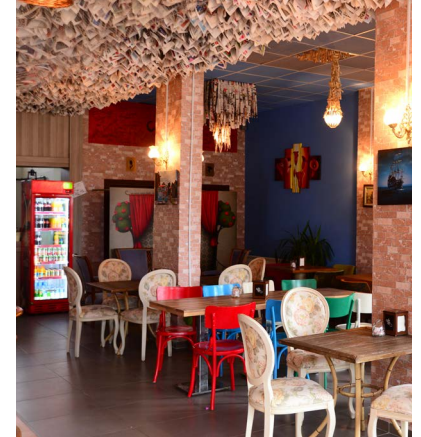
Papiroom'u Facebook ve Twitter'dan ayıran özelliklerle ilgili Karaok "Facebook her konuda erişim sağlayabileceğimiz bir sosyal ağ. Aile bireyleri, arkadaşlar orada ve oyun istekleri, yapmış olduğunuz paylaşımın üzerine gelen fotoğraf paylaşımları, sizin yazılarınızı ekarte edebilir. Twitter ise fazlasıyla dakik olsa da 140 karakter sınırı ile insanların kendilerini ifade edebilmesi için kısıtlı. Papiroom, bunların aksine karışıklıktan arınmış, diledi-

ğiniz uzunlukta ve belli bir kategoride hazırladığımız içeriklerinizin ilgili kitlelere seri şekilde aktarılmasının sağlandığı interaktif bir sosyal medyadır" diyor.

Aylık 700 bin ziyaretçi

Papiroom'da, kullanıcıların kurduğu kişisel gazeteler okunma oranlarına göre sıralanıyor ve reklam alabiliyor. Reklam gelirlerinin yüzde 50'si kişilere ait olan Papiroom'un aylık 700 bin ziyaretçiye, 2 milyonu aşkın sayfa görüntülenmesine sahip. Karaok, kullanıcıların yüzde 75'inin mobil uygulamaları aktif olarak kullandığını söylüyor.

Gazeteden tavan

Erdinç Yıldız

Okuma kültürünün neredeyse yok olmaya yüz tuttuğu şu günlerde, Samsun'da bir kafe, okuma kültürünü yeniden kazandırmaya çalışıyor.

"Okuma kültürünü canlı tutmak istedik"

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Kurupelit Kampüsü'wne yakın bir yerde bulunan kafenin sahiplerinden Fatih Sevgi, "Okuma kültürünün azaldığı, teknoloji çağına geçtiğimiz şu günlerde samimi bir ortam yaratmak, insanların gazete okuyarak vakit geçirmelerini sağlamak, bu sayede okuma kültürünü canlı tutmak istedik. Tavanı ve avizeleri gazeteyle kaplayarak bir farkındalık yaratmaya çalıştık. İlerleyen zamanlarda da kafenin bir bölümüne kütüphane kurmayı hedefliyoruz" dedi.